

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:	
ar piesūtišanu:	bez piesūtišanas:
par Ls	(saņemot ekspedīcijā)
par Ls	par Ls
1/2 gadu 22,—	1/2 gadu 18,—
3 mēn. 12,—	1/2 gadu 10,—
1 „ 6,—	3 mēn. 5,—
1 „ 2,—	1 „ 1,70
Piesūtot pa pastu	Par atsevišķu
un pie atkalpār-	numuru 10
devējiem 13	

Latvijas valdības

Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili 2. ist. Tālrūnis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiālais laikraksts

svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili 1. ist. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:

- a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindinām. Ls 4,—
- par katru tālāku rindīgu „—,15
- b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindīgu „—,20
- c) no privātiem par katru viensl. rindīgu (par obligāt. sludin.) „—,25
- d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas „—,80

261. №

Pirmdien, 1936. g. 16. novembrī

Deviņpadsmitais gads

Valsts Prezidenta 39. rīkojums.
Rīkojums skolu priekšniekiem par valsts gada svētku svinēšanu 18. novembrī skolās.
Senāta Civilā kasācijas departamenta 1930. g. spriedumi. (Pielikumā.)

Valsts Prezidenta 39. rīkojums

1936. g. 16. novembrī.

Atļauju nēsāt piešķirtos ārvalstu ordeņus:

Nacionālā teātra direktoram Arturam Bērziņam Somijas Baltās rozes 2. šķiras komandiera ordeni, Beļģijas Leopolda II, Igaunijas Ērgļa un Lietavas Vitauta Lielā komandiera ordeņus, bet

Ārlietu ministrijas administratīvās un protokola nodaļas sekretāram Vilim Māsenam — Francijas Goda leģiona 5. šķiras ordeni.

Valsts Prezidents K. Ulmanis.

Ārlietu ministris V. Munters.

Valsts Prezidents Dr K. Ulmanis apsveic pirmā jūras kuģa ierašanos Jelgavā.

Valsts Prezidents Dr K. Ulmanis svētdienas, 15. novembra, vakarā nosūtīja Jelgavas pilsētas galvam H. Štolcam šādu telegrammu:

„Apsveikdams pirmā jūras kuģa Lielupes braucēju un Jelgavas ostas atklāšanu tālbraucēju kuģiem, priecājos kā vecs zemgaliētis līdz ar Jelgavu un Zemgali par tās senās, tālās slavas atdzimšanu“.

Senos hercoga Jēkaba valdīšanas laikos Jelgava bija ievērojama ostas pilsēta, bet līdz ar Zemgales nonākšanu svešu varu rokās, pagrīma tās saimnieciskā rosiņa un slava un pēdējo vairāk kā divu simtu gadu laikā neviens jūras kuģis Jelgavas ostā nebija varējis iebraukt. Pateicoties Valsts Prezidenta Dr K. Ulmana ierosinājumam un gādībai, tagad Lielupe ir tiktāl padziļināta, ka jūras kuģi jo viegli var sasniegt Jelgavu, kur Lielupes labajā krastā, pretim pilij izbūvēs ostu, cels elevatoru, izbūvēs ceļus un pēc gadiem tur valdis daudz lielāka rosiņa nekā tagad.

Finanču ministris L. Ēķis

mūsu cukurrūpniecības 10 gadu pastāvēšanas svinībās.

Pirms 10 gadiem — 1926. g. 14. novembrī — sāka darboties pirmā cukurfabrika Jelgavā, kļūdama par celmlauzi un pamatu vēlāk strauji uzplaukušai Latvijas cukurrūpniecībai, kas tagad simtprocentīgi apgādā visu Latviju ar absolūti nepieciešamo un veselīgu uzturas vielu — cukuru, padarīdama mūsu valsti šai ziņā pilnīgi neatkarīgu no ārzemēm. Kopš 1932. gada, kad valsts pārņēma cukurrūpniecību, ir sarazoti ap 200 miljoni kilogramu cukura, kas pārdots par 124 miljoniem latu. Tikai apm. 3 1/2% no cukura ražošanas izdevumiem aiziet uz ārzemēm par kurināmo, smērvielām u. c., bet visi pārējie izdevumi paliek mūsu pašu zemē, dodami darbu zemkopjiem un strādniekiem, pavairodami saimnieciskās dzīves rosiņu un celdami mūsu zemes iedzīvotāju labklājību.

Atzīmējot Latvijas cukurrūpniecības 10 gadu darbību, sestdien, 14. novembrī, Brāļu kapos ieradās cukura monopola pārvaldes priekšnieks inž. Laže ar savu paļigu agr. Kečvieti, Jelgavas cukurfabrikas direktoru Kazī, Liepājas — Kr. Splitu, Krustpils — Kampi un citiem cukurrūpniecības darbiniekiem un nolika vainagu. Pēcpusdienā gan pa dzelzceļu, gan ar auto sabrauca Jelgavā vairāki simti lūgto viesu, kuŗu starpā bija arī finanču ministris L. Ēķis ar kundzi, Tirdzniecības-rūpniecības un Amatniecības kameru priekšsēdētāji, daži augstskolas profesori, valsts un pašvaldību iestāžu un preses pārstāvji, cukurbiešu ražotāji u. c. Jelgavas cukurfabrika (kurā darbi pašreiz norit bez apstājas naktīm un dienām tiklab darba, kā arī svētdienās, mainoties strādniekiem 3 maiņās), savā darba atcerē bija greznosies karogiem, mētru vijām un goda vār-

svētdien, 15. novembrī, Jelgavā ieradās pirmais jūras kuģis. Tas bija tvaikonis „Indra“, kas plkst. 8 izbrauca no Andrejostas Rīgā. Pirmā jūras kuģa ienākšana Jelgavas iedzīvotājos radīja dzīvu interesi, un jelgavnieki kuplā skaitā pulcējās pie vēsturiskās hercoga pils. Pilsētas pašvaldība pie kuģa pietātnes bija cēlusi goda vārtus. Plkst. 15 pilsētas galva un citi Jelgavas sabiedriskie darbinieki motorlaivā pa Lielupi izbrauca kuģim pretim un sagaidīja to apm. kilometru lejpus Jelgavas. Uzkāpjot uz kuģa, pilsētas galva apsveica kuģa kapteini K. Kulmu un kuģa jandis. Pēc tam kuģis devās tālākā ceļā uz Jelgavu, kur to „lai dzīvo“ saucieniem apsveica jelgavnieki. Orķestris spēlēja sagaidīšanas maršu. Jūras kuģi sagaidīt no Rīgas bija ieradusies iekšējo ūdens ceļu pārzinis inž. A. Labutins, labības biroja vadītājs agr. Kaksis un citi labības biroja darbinieki. Šodien „Indra“ Jelgavā iekraus Zemgales rudzus un otrdien dosies ceļā uz Helsinkiem.

tiem. Goda viesi fabrikā apskatīja cukura ražošanu un pēc tam sapulcējās fabrikas noliktavas lielajā ēkā, kur glabājās veseli cukura kalni, novietoti mūsu pašu zemes līnā glitajos, stiprajos maisos. Šī noliktavas ēka ir tik liela, ka tajā vēl atlikās telpas tuvu pie 1000 sanākušiem svētku viesiem, kuŗu starpā bija arī strādnieki ar piederīgiem un cukurbiešu audzētājiem. Svētku gadījumam telpas bija glīti greznas lieliem valsts krāsu audekliem, Valsts Prezidenta Dr K. Ulmana un Kara ministra J. Baloža portretiem, valsts lielo ģērboni un transparentiem ar 1926. un 1936. gadu skaitļiem. Pretim zaļumiem greznatai tribīnei bija ierīkotas sēdvietas viesiem, kuŗiem pie ieejas izdalīja dziesmu lapīņas.

Svinības atklāja virsmācītājs J. Kullītis ar svētrunu, un klātesošie kara orķestra pavadībā nodziedāja pāra garīgas dziesmas. Tad Jelgavas cukurfabrikas direktors inž. Kazis uzaicināja piecelties un godināt aizsaulē aizgājušos cukurrūpniecības darbiniekus un sniedza ziņas par šīs fabrikas darbību, aizrādīdams, ka Jelgavas cukurfabrika sākumā bijusi domāta tikai 500 tonnu cukura ražošanai dienā, bet ka vēlāk, attīstoties cukurrūpniecībai, fabrikas darbība izveidota un racionalizēta, tā ka tagad fabrika ražo ap 1000 tonnu cukura dienā un ražošanas maksa pazeminājusies no 45 uz 32 santimiem par kilo. Savas runas beigās inž. Kazis uzaicināja svinību dalībniekus uzsaukt Valsts Prezidentam Dr K. Ulmanim 3-kārtīgu „Lai dzīvo!“ Šo uzaicinājumu svētku viesi, kājas piecēlušies, izpildīja ar lielu sajūsmu.

Pēc tam, aplausiem saņemts, tribīnē kāpa finanču ministris L. Ēķis un teica šādu runu.

„Skatoties uz darba ritumu fabrikā, daudziem cukura maisiem fabrikas noliktavā un pēc tam domās pārceļoties lauku druvās, kur augušas un zaļojušas cukurbietes, saprātīsim, cik daudz roku še ir pielikts un cik daudz darba padarīts, lai iegūtu visiem nepieciešamo barības vielu — cukuru“. Tālāk ministrs norādīja, ka mūsu cukurrūpniecības sākums nav bijis viegls, jo daudzi šaubījās par šīs rūpniecības attīstības iespējām. 10 gadi mūsu cukurrūpniecībai ir tikai sākums, un ceļš šai virzienā vēl garš. Ministris nodeva valdības pateicību tiem cukurrūpniecības celmlaužiem, kas, neskatoties uz aizspriedumiem, tomēr ķērās pie darba un visus šos 10 gadus šo darbu neatlaidīgi strādājuši. Še ministrs pieminēja valsts cukura monopola pārvaldnieku Laži un agronomus Dr Mazvērsiti un Frišmani. No mūsu pirmās Jelgavas cukurfabrikas ir izaugušas vēl 2 fabrikas, un cukurrūpniecība pierādījusi, ka tā var un spēj mūsu zemē pastāvēt.

Tālāk ministrs norādīja, ka no 1932. g., kad cukurrūpniecību pārņēma valsts, tā ir ražojusi vērtības par apm. 124 milj. Ls. Lauksaimnieki tagad ar cukurbietēm apsējuši apm. 15.000 ha un gadā par cukurbietēm ieņem pāri par 9 milj. Ls. Visas 3 mūsu cukurfabrikas pag. gadā ražojušas 53.800 tonnu cukura. Šogad cukura būs nedaudz mazāk, bet tomēr pilnīgi pietiks iekšzemes patēriņam. Cukurrūpniecībai nozīme arī tajā ziņā, ka tā dod darbu lielākam skaitam strādnieku, un lai gan šis darbs nav čauru gadu, tomēr tas ir liels atbalsts strādniekiem viņu budžetu saskaņošanā. Valsts Prezidents un valdība vienmēr ir domājuši par to, lai visiem mūsu zemē ietu labi. Un cik mūsu zeme spēj dot, tas jasadala visiem vienlīdzīgi. Cukurrūpniecībai nozīme arī tajā ziņā, ka tik ļoti svarīgā uztura līdzeklī, kāds ir cukurs, mēs tagad esam neatkarīgi no ārzemēm. Pag. gadā, kad cukura bija sarazots vairāk, varējām to pat eksportēt uz Igauniju. Galvenais un tautsaimnieciski svarīgākais tomēr ir tas, ka cukurrūpniecība dod mūsu lauksaimniecībai ikgadus apm. 10 milj. Ls un tā palīdz celt šo mūsu zemes svarīgo nozari.

Runas noslēgumā ministrs nodeva visiem cukurrūpniecības darbiniekiem sveicienus un labākos novēlījumus no Valsts Prezidenta Dr K. Ulmana un novēlēja visiem, kas strādā cukurrūpniecībā ar tikpat drošu prātu, drošu roku un enerģijas pilnu gaitu iet uz priekšu, lai cukuru ražotu vēl labāku un lētāku un lai visi ar mūsu cukurrūpniecību būtu apmierināti. Ministris novēlēja arī cukurbiešu audzētājiem pēc iespējas drīzāk atbrīvoties no svešā darba spēka, jo mūsu cukurbietes jāapstrādā pašu rokām. Tad cukurrūpniecība augs, un mēs varēsim priecāties, ka mūsu valsts kļuvusi bagātāka par vienu rūpniecības nozari, kas strādā mūsu valsts jaunradīšanas darbā, lai mūsu valsts kļūtu vēl daļāka un varenāka.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Rīkojums skolu priekšniekiem par valsts gada svētku svinēšanu 18. novembrī skolās.

Valsts gada svētkos 18. novembrī skolās sarīkojami garīgi un svinīgi akti.

Rīgā, 1936. g. 14. novembrī. A-2864.

Izglītības ministrs A. Tentelis.

Skolu depart. direktora v. I. Zubāns.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Meklētizbeidzamo personu 1923. saraksts.

- 40050. Bulovs Makars. 47005/35.
- 40051. Čiče Jūlija. 48314/36.
- 40052. Jazdovskis Viktorija. 49374/36.

Pēc finanču ministra L. Ēķa runas svinību dalībnieki kara orķestra pavadībā nodziedāja valsts himnu, un Valsts cukura monopola pārvaldes priekšnieks Laže, kas bija viens no pirmajiem un visneatlaidīgākajiem cukurbiešu audzēšanas propagandētājiem mūsu jaunajā valstī tūlīn pēc tās nodibināšanas, sniedza isu pārskatu par cukurrūpniecības attīstību, aizrādīdams, ka šī esot pirmā skaitā diena pēc 10 gadu darba. Cukurrūpniecība Latvijā attīstījusies ļoti ātri, jo mums nav trūcis inteliģentu zemkopju - biešu audzētāju, kas ļoti ātri iemācījušies cukurbietes audzēt un ar tādēim panākumiem, ka jau 1934. gadā pēc no bietēm izdabūtā cukura % Latvijā ieņēmusi pirmo vietu cukura ražotāju 33 valstu starpā; šogad gan nelabvēlīgā laika dēļ Latvijai jāapmierinās ar sesto vietu, bet arī tad mēs esam ievērojami tālu priekšā daudzām vecām valstīm, kur ar cukurrūpniecību nodarbojās jau daudzus gadu desmitus. Arī mūsu tehniskais spēks ir tik augsti kvalificēts, ka nu jau 2 pēdējos gadus cukura ražošana ir pašu latviešu roku darbs, un tie ārzemnieki, kas sākumā, pirms 10 gadiem, ar lielu iedomību uzsvēra, ka bez viņiem tā lieta gan neiešot, tagad varētu paši vēlēties, kaut viņiem tik labi veiktos. Cukurrūpniecībai mūsu saimnieciskā dzīvē ir tik liela nozīme, ka nav nevienas dzīves nozares, kas neizjustu tās labvēlīgo iespaidu. Zemkopjiem par ražotām cukurbietēm izmaksāti 54 miljoni latu; dzelzceļiem par pārvadāšanu — 1 1/2 miljona; cukurrūpniecībā nodarbināto strādnieku skaits un viņu izpelņa pieaug. Cukurrūpniecības stabilizēšanu jo sevišķi veicināja 1934. g. 15. maijs un jaunais laiks, jo ja pirms 10 un vairāk gadiem bija ļoti grūti panākt pirmās cukurfabrikas celšanu, tad drīzi vien ne mazāk grūti nācās cīnīties pret vēlēšanos celt visur, kur vairs nevajadzīgas, cukurfabrikas, jo pastāvošās 3 fabrikas pierāzo cukuru nevien visam Latvijas patēriņam, bet varam pat to eksportēt. Par visiem šiem labiem panākumiem cukurrūpniecības attīstībā inž. Laže izsaka pateicību Valsts Prezidentam Dr K. Ulmanim, ģen. J. Balodim, zemkopības ministram J. Birzniekam, kuŗiem nosūta apsveikuma telegrammas, un klātesošajam finanču ministram L. Ēķim un visiem cukurrūpniecības darbiniekiem. Ar skajiem aplausiem svinību dalībnieki uzņēma paziņojumu par apsveikuma telegrammu nosūtīšanu un nodziedāja „Dziesmu brīvai Latvijai“, pēc kam finanču ministrs nodeva Valsts Prezidenta sveicienus un 3 zvaigžņu ordeņa domes piespriestos ordeņus un goda zīmes vairākiem cukurrūpniecības ilggadīgiem darbiniekiem, strādniekiem un priekšzīmīgākiem cukurbiešu audzētājiem. Pēc svinīgā akta svētku viesus aizvīzināja uz Jelgavas latviešu biedrību, kur viņiem parādīja interesanto filmu par cukurrūpniecības attīstību un cukura ražošanu un patēriņu Latvijā „Jaunas vagas mūsu saimnieciskā dzīvē“ un pacienāja ar vakariņām.

- 40053. Kalniņš Pelageja. 49376/36.
- 40054. Kamoliņš Alberts. 49123/36.
- 40055. Kāns Ābrāms. 48721/36.
- 40056. Mičulis Jānis. 22328/26.
- 40057. Miķelsons Roberts. 15908/25.
- 40058. Palaps Miķelis. 48678/36.
- 40059. Ruferts Katrine. 40201/33.
- 40060. Ziemelis Francis. 47875/36.
- 40061. Zolbergs Pēteris. 14192/25.
- 40062. Stāls Paulis. 1032/21.
- 40063. Stankunes Simons. 40308/33.
- 40064. Strombergs Fricis. 49081/36.
- 40065. Sandro Adolfs. 44673/34.
- 40066. Viksnis Vitolds-Jānis. 49404/36.
- 40067. Vorobjovs Klaudija. 49407/36.

Rīgā, 1936. g. 13. novembrī.

Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieks J. Silarājs.
Darbvedis Hūns.

RĪGA.

Valsts Prezidenta Dr. K. Ulmaņa atzinība

Valsts tipografijas darbiniekam.

Valsts tipografijas darbinieks Aleksandrs Zariņš no divām Valsts Prezidenta vēsturiskajām runām, kas ievietotas „Valdības Vēstnesī” 1934. g. 107. un 262. numurā, saliekot tās ar sīkajiem nonpareil burtiem dažādās niansēs, izveidojis Valsts Prezidenta ģimetni, 22 cm platu un 40 cm augstu, iespiestu un iesietu glītos audekla vākos, pasniedzis to Valsts Prezidentam. Darbs rāda, ka gatavotājs strādājis ar lielu rūpību un darba mīlestību, jo viss darbs veikts darbinieka brīvajā laikā un prasījis 70 darba stundu. Šodien mūsu čaklais darbinieks saņēmis no Valsts Prezidenta šādu atzinības rakstu, kas viņu pamudina joprojām vēl ar lielāku centību un prasmi tālāk izveidot savas aroda zināšanas:

„No sirds pateikdams Jums par interesanto attēlu, kas dara godu Jūsu darbam un amata prasmei, novēlu Jums vislabākas sekmes Jūsu dzīvē un turpmākās centības gaitās.

Līdz ar šo paziņoju, ka nācēju iebildumus pret Jūsu darba izstādīšanu nākošajā darbinieciņas izstādē.

Valsts un Ministru Prezidents K. Ulmaņš.

Norādījumi

pašaizsardzībai pret saindēšanos ar svinu.

Atsevišķa lapa maksā bez piesūtišanas 5 sant., ar piesūtišanu 8 sant.

Dabūjamās

Valsts tipografijā Rīgā, pili.

Māksla.

Nacionālā opera.

Pirmdien, 16. novembrī, tautas izrādē „Sevilijas bārdzīnis”. Rozinas lomā 1. reizi A. Strazdiņa, grāfa Almavivas lomā Liepājas operas solists A. Tiltiņš. Don-Bazilio — J. Niedra, Bartolo — A. Kortāns, Dirigēts T. Reiters.

Otrdien, 17. novembrī, Jāņa Kalniņa „Hamlets” 25. reizi autora vadībā. Piedalās A. Liberte-Rebane, E. Kukaine, M. Vētra, A. Kaktiņš, P. Gailis, V. Štots u. c. Parastās pusceņas.

Trešdien, 18. nov., Latvijas valsts proklamēšanas svētkos, plkst. 19 svētku koncerts dirigenta T. Reitera vadībā. Piedalās solisti — H. Lūse un A. Viļmanis, Nacionālās operas simfoniskais orķestris un apvienots Nacionālās operas un Reitera koris. Pie klavierēm H. Berino. Programmā Andr. Juriāna, J. Vitola, Jāz. Mediņa, E. Dārziņa, J. Mediņa, L. Garutis, V. Dārziņa

un J. Ķepiņa skaņdarbi. Pusceņas ierobežotā skaitā.

Nacionālais teātris.

Pirmdien, 16. nov., plkst. 19.30 par lētām cenām „Kristaps Kaugurs” ar T. Lāci. Otrdien, 17. nov., pulksten 19.30 „No saldēnās pudeles”; parastās pusceņas.

Trešdien, 18. novembrī, plkst. 14.00 par lētām cenām „Valmieras puikas”. Pulksten 19.30 svinīgā izrādē 1) Ligoņu Jēkaba 18. nov. prologs; sagatavojis J. Osis, piedalās: J. Šaberts, M. Šmitcēne, N. Melbārde, O. Uršteins; 2) Valsts himna un „Lai ligo lepna dziesma” dziedās Latv. universitātes koris dirigenta A. Bobkoviča vadībā; 3) Ligoņu Jēkaba luga „Bierantos”. Ieejas maksa no 20 sant. līdz 1,50.

Dalles teātris.

Pirmdien, 16. nov., plkst. 19.30 „Karoga meklētāji”.

Otrdien, 17. nov., tautas izrādē „Mežvidus laudis”.

Trešdien, 18. nov. — Valsts svētkos — dienā lētā izrādē „Pazušais dēls” un vakarā „Karoga meklētāji” ar A. Franča svētku prologu „Karoga sargātāji”.

Ceturtdien, 19. nov., „Svečturis”.

KURSI.

Rīgas biržā 1936. gada 16. novembrī.

Table with exchange rates for various currencies: Deivizes: 1 Amerikas dollars 5,07-5,27; 1 Anglijas mārciņa 25,16-25,28; 100 Francijas franku 23,77-24,23; 100 Beļģijas belgu 86,70-88,20; 100 Šveices franku 118,05-119,55; 100 Itālijas liru 26,95-27,45; 100 Zviedrijas kronu 129,05-131,05; 100 Norvēģijas kronu 125,75-127,75; 100 Dānijas kronu 111,60-113,60; 100 Austrijas šiliņu 96,00-98,00; 100 Čekoslovākijas kronu 18,05-18,55; 100 Holandes guldeņu 277,20-280,20; 100 Vācijas marku 206,25-208,25; 100 Somijas marku 11,00-11,30; 100 Igaunijas kronu 137,95-139,95; 100 Polijas zlotu 96,40-98,00; 100 Lietavas litu 87,05-88,25; 100 Dancigas guldeņu 96,40-98,00.

Vērtspapīri: 6% Latv. hip. bankas ķīlu zīmes 95-96; Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētājs P. Roie; Zvērināts biržas mākeris P. Rupners.

Pedaktors M. Ārons.

Šim numuram 8 lapas puses.

Tiesu sludinājumi.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka līdzšinējais Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Jūlijs Lapiņš pēc paša lūguma pārcelts uz Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja iecirkni tajā pašā amatā un ar š. g. 7. novembrī viņa kanceļa ir Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz. Publikas pieņemšanas dienas piektdienās no plkst. 9 līdz 12; kanceļa atvērta katru dienu no plkst. 14 līdz 15, izņemot svinamās dienas un svētdienas. Rīgā, 1936. g. 12. novembrī. 10392. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs uzaicina pietiekamas visas personas, kam būtu kādas piedziņas, kas apmierināmas no bij. Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja Jūlija Lapiņa amata drošības naudas, pie kam atgādina, ka pēc 3 mēnešiem pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.” drošības naudu izmaksās minētajam Jūlijam Lapiņam. Rīgā, 1936. g. 12. novembrī. 10393. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs paziņo, ka Hermanis Kītners iecelts par Valkas apr. 2. iec. tiesu izpildītāju un viņa kanceļa atrodas Smiltēnē, Dārza ielā 11. Publiku pieņemšanas dienas no pulkst. 9 līdz 15. Rīgā, 1936. g. 13. novembrī. 10441. Priekšsēdētājs A. Būmanis. Sekretārs G. Jurka.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 100,— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 30. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Ģabrieļa Rūdzaņa nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas-Jūrmalas pilsētā, Majoros, Konkordijas ielā 57, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 1487. num. un sastāv no Majoru muižas atdalītā zemes gabala 557F, 957 kv. m kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 100,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 3.600,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda, novērtējuma desmitā daļa — Ls 10,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rīgā, 1936. g. 5. nov. 24274

Tiesu izp. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 200,— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 30. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Zana Jomerta nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas-Jūrmalas pilsētā, Melužos, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 2050. num. un sastāv no Majoru muižas atdalītā zemes gabala 2542F, 3935 kv. m kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 200,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 200,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda, novērtējuma desmitā daļa — Ls 20,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rīgā, 1936. g. 5. nov. 24276

Tiesu izp. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 300,— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 30. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Eizenā Rasmāņa (Rassman) nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas-Jūrmalas pilsētā, Asaros, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 2490. num. un sastāv no Majoru muižas atdalītā zemes gabala 1967 Fb, 1848 kv. m kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 300,—;

3) tai ir hip. parādi Ls 300,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda, novērtējuma desmitā daļa — Ls 30,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rīgā, 1936. g. 5. nov. 24277

Tiesu izp. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 200,— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. gada 30. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Kārļa Baigalva nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Pļaviņās, Baznīcas ielā 27, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 11193. num. un sastāv no Jaun-Stukmaņu muižas atdalītā zemes gabala 65F, 1599 kv. metru kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 200,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 200,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda, novērtējuma desmitā daļa — Ls 20,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rīgā, 1936. g. 5. nov. 24279

Tiesu izp. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 400,— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 30. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Aleksandra Žaguna nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas apr. Rembatas pag. Rembatas biezi apdzīvotā vietā, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 9740. num. un sastāv no Rembatas muižas atdalītā zemes gabala 415 F, 5665 kv. mtr. kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 400,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 400,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda, novērtējuma desmitā daļa — Ls 40,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rīgā, 1936. g. 5. nov. 24281

Tiesu izp. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 400,— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 30. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Vinīņš nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas-Jūrmalas pilsētā, Asaros, Dzelzceļu ielā 21, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 2534. num. un sastāv no Majoru muižas atdalītā zemesgabala 1828 F, 0,06 ha kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 300,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 400,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda, novērtējuma desmitā daļa — Ls 30,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rīgā, 1936. g. 5. nov. 24282

Tiesu izp. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 20000,— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 30. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Beinesa Bērmaņa un Eleonoras Livišes nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas Jūrmalas pils., Edinburgā, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 1868. num. un sastāv no Bulduru muižas atdalītā zemes gabala A, pēc agrārās reformas 726 F, 2810 kv. asis platībā, un grunts atrodas ūdens dziedinātava, divstāvu ēka ar ledus pagrabu un šķūnis;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 20000,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 47964,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 2000,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rīgā, 1936. g. 5. nov. 24283

Tiesu izp. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabalt. Cēsu apr. tiesu izpildītājs H. Birkhāns (kanceleja Cēsis Dārza ielā 30), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 300,— aizdevuma nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 20. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Pēteris Gavriševska nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Cēsis, Jaunā ielā 37 un Kronvalda ielā 46, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 526. num. un sastāv no „Ruckas muižas zemes gabala 468F”, 7100 kv. m kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 300,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 300,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 30,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rīgā, 1936. g. 5. nov. 24290

Cēsis, 1936. g. 7. novembrī.

Tiesu izpild. H. Birkhāns.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangss (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka:

1) Julijas Uzulens prasības piedziņai no Kārļa-Kristapa Blofelda 1937. g. 3. martā, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos Kārļa-Kristapa Blofelda ideālo pusi no Jelgavas apr. Dobeles pag. Čuču muižas Betleru mājām, ar hip. 4550. num.;

2) nekustama manta izsolei pilnā sastāvā novērtēta par Ls 18.480,—;

3) nekustama manta pilnā sastāvā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 1600,—, bet Kārļim-Kristapam Blofeldam piederošā ideālā puse par Ls 10000,— ar proc.;

4) solītaj. jāiemaksā Ls 924,— drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu, un

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesas civilnodalās kancelejā.

Jelgavā, 1936. g. 13. novembrī.

Tiesu izpild. G. Freigangss.

Jelgavas apgabalt. Ventspils apr. tiesu izpild. Jānis Daile (kanceleja Ventspilī, Kuģinieku ielā 7) paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas un Ventspils latviešu krāj-aizdevu sab. prasības piedziņai no Maksimiliana Paegles 1937. g. 20. janvārī plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Maksimilianam Paeglem pilnā sastāvā piederošo nekustamo mantu Ventspilī, 4. kvart. ar zemes grāmatu 1004. num.;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 700,—;

3) nekustamā manta apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 10.700,— ar proc.;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda Ls 70,— un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecība, ka atļauts iegūt pārdodamo nekustamo mantu;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Ventspils zemes grāmatu nodaļā. 24375

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Ventspils apr. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles Jelgavas apgabaltiesas civilnodalās kancelejā.

Ventspilī, 1936. g. 13. nov.

Tiesu izpildītājs J. Daile.

Liepājas apgabalt. Liepājas pils. 1. iec. tiesu izpild. J. Rolavs (kanceleja Indriķa ielā 6, Uliha ielā 51), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283., 1285., 1286.—1290. p., paziņo, ka 1937. g. 5. februārī, plkst. 10, Liepājas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē nekustamo mantu, piederošu Zamuēlim Leiba d. Berkam-Bergam, kas atrodas Liepājā, Vitolu ielā 5, un ierakstīta Liepājas-Aizputes zemes grāmatas ar hip. 3087. num.

Šī nekustama manta pilnā sastāvā ir novērtēta par Ls 54.000 un tiek pārdota Latvijas hipotēku bankas prasības apmierināšanai.

Uz šo nekustamo mantu ir nostiprināti hipotēku parādi 2000 krievu cara rubļu un Ls 74.000,— apmērā.

Solīšana sāksies saskaņā ar Civilproc. nolik. 1282. un 1293. p. no novērt. summas Ls 54.000,—, vai no priekšrocīgu prasību summas, skatoties, kas būs augstāka pārdošanas dienā.

Solītaj. jāiemaksā Ls 5400,— drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt pārdodamo immobilu.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdodamās mantas dokumentos var ieskatīties pie tiesu izpildītāja.

Liepājā, 1936. g. 5. novembrī. L. 1168/36. 24379

Tiesu izpildītājs J. Rolavs.

Daugavpils apgabalt. Rēzeknes 1. iec. tiesu izpild. A. Lazdiņš (kanceleja Rēzeknē, Rūd. Blaumaņa ielā 16), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Latvijas kredītbankas Daugavpils nodaļas (agrāk bij. Rēzeknes savstarpīgās kredīt biedrības) prasību piedziņai 1937. g. 20. februārī plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mirušā Elja Mičela-Leiba d. Fainšteina nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknē, Atbrīvošanas alejā 68 un 18. novembra (agrāk Aizpil-sētas) ielā 16, ierakstīta zemes grāmatu reģistra folijā 198 un sastāv no pilsētas dzimtslietošanas tiesību grunts gabala platībā 2063 kv. metru zemes ar ēkām;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 13620,—;

3) nekustamai mantai ir hipotēku parāds: 1) Latvijas hipotēku bankai Ls 6000,—; 2) un A/S „Latvijas kredītbankai (bij. Lat-gales akc. bankai) Ls 20000,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 1562,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā;

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kancelejā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas — Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rēzeknē, 1936. g. 13. nov.

L. 55 24380z

Tiesu izpild. A. Lazdiņš.

Daugavpils apgabalt. Rēzeknes 1. iec. tiesu izpild. A. Lazdiņš (kanceleja Rēzeknē, Rūd. Blaumaņa ielā 16), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas un Zaras Idelzaks prasību piedziņai 1937. g. 20. februārī plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Mozusa Šustermaņa nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknē, Pasta (tagad Pulkv. Briēža) ielā 18 un 18a, ierakstīta zemes grāmatu reģistra folijā 363 un sastāv no pilsētas dzimtslietošanas tiesību gruntsgabala, platībā 231 kv. asis, bet pēc plāna 227 kv. asis, ar ēkām;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 4780,—;

3) nekustamai mantai ir hipotēku parāds 1) Latvijas hipotēku bankai Ls 3000,— un 2) S. Greinam Ls 6000,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 478,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā;

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rēzeknē, 1936. g. 13. novembrī. L. 148 24381z

Tiesu izpildītājs A. Lazdiņš.

Daugavpils apgabalt. Rēzeknes 1. iec. tiesu izpild. A. Lazdiņš (kanceleja Rēzeknē, Rūd. Blaumaņa ielā 16), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1282., 1283. līdz 1290. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas prasības piedziņai 1937. g. 20. februārī plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Josefa Davida d. Kopeloviča nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknē, Zempils ielā 17, ierakstīta zemes grāmatu reģistra folijā 498 un sastāv no pilsētas gruntsgabala lit. „C”, platībā pēc plāna 0,144 ha un pēc dokumenta 0,114 ha;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 2500,—;

3) nekustamai mantai ir hipotēku parāds Latvijas hipotēku bankai Ls 2500,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 250,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu noda

persona būtu cēlusi pretenziju kriminālietā, tad pēdējā nav izspriežama kā civilprasība kriminālietā, bet šajā gadījumā krimināltiesā, saskaņā ar Kriminālproc. lik. 790. (778.) p., atstāj partiem, strīda izšķiršanai par īpašuma tiesībām uz šo objektu, griezties pie attiecīgās civiltiesas a.s. Tādēļ prasītājs pat nebūtu atzīstams par „trešo personu” Kriminālproc. lik. 790. (778.) p. aprādītā nozīmē, un krimināltiesas lēmums par runā esošās mantas nodošanu atbildētājam jo mazāk varēja atņemt prasītājam tiesību, īpašuma tiesību atzīšanai viņam, griezties pie attiecīgas civiltiesas. Apgabaltiesa šajā ziņā tieši konstatējusi, ka prasītājs nav par strīdā esošo kažoku cēlis civilprasību krimināltiesā un tajā vispār nav piedalījies nedz kā apsūdzētājs, nedz kā liecinieks (Senāta CKD spried. 25./143.). Tā tad, Kriminālproc. lik. 375. un 777. p. nav tā nozīme, it kā ar izmeklēšanas tiesneša vai krimināltiesas lēmumiem caur noziegumu cietušam atņemtās mantas atpakaļ nodot „saldniekam” (nevis īpašniekam kā tādām) tiktu pēc būtības izšķirts arī jautājums par īpašuma tiesībām uz šo mantu. Tāpēc Kriminālproc. lik. 421., 789. (375., 777.) p. noteikumi vispār neizslēdz privātlikuma noteikumu piemērošanu (Senāta CKD spried. 26./113.). Pēc vispārējiem krimināltiesāšanās principiem, katram ar tiesas spriedumu atzītam faktam var būt nozīme tikai tajā lietā, kurā spriedums”noticis un attiecībā tikai uz tām personām, kuras tajā lietā tika sauktas pie atbildības. Turpretim personām, kuras izspriestā lietā nebija piedalījušās, spriedumā atzītam faktam nevar būt nozīmes (Kriev. Senāta krim. kas. dep. spried. 77./17.). Sakarā ar šo, Kriminālproc. lik. 790. (778.) p. nebūtu piemērojams tikai personām, kuras taisni piedalījušās kriminālietā (Kriev. Senāta krim. kas. dep. spried. 1870. g. (nevis 1879. g., ka nepareizi min. apgabaltiesā) 329. num.). Apgabaltiesa tā tad pareizi iztulkojusi Kriminālproc. lik. 35. (30.) p. Tagadējās prasības pamatā liktais jautājums nemaz negrozās ap civiltiesiskām sekām, kas izrietētu no izspriestas kriminālietas, bet gan ap pilnīgi citu jautājumu, kam ar kriminālietā notikušā spriedumā izspriesto lietu nav nekā kopēja, un

kurš ar krimināltiesas spriedumu nav izšķirts un nevarēja tikt izšķirts, proti, ap to, kam pieder strīdā esošais kažoks īpašumā. Gan nevietā apgabaltiesas apcerējumi, kuros tā aizrāda, ka prasītāja prasības lūgumā uzdotie apstākļi stāvot pretunā ar krimināltiesas konstatētiem apstākļiem, uz kuriem pēdēja pamato savu spriedumu. Tomēr šādi apgabaltiesas aizrādījumi paši par sevi nevar novest pie vienas sprieduma atcelšanas, jo apgabaltiesa konstatējusi, ka konkrētā gadījumā izspriežamai lietai nav tāda sakara ar kriminālietā iztiesāto noziegumu, kuru prasa Kriminālproc. lik. 35. (30.) p., jo tagadējā civillieta neattiecas uz krimināltiesā iztiesātā nozieguma civiltiesiskām sekām. Šāds pēdējais apgabaltiesas atzinums attiecas uz lietas faktisko pusi un nav tāpēc pārbaudāms kasācijas kārtībā. Atbildētājs aizstāvējis ar to, ka minētais kažoks piederot viņam, par ko arī uzdevis liecinieku. Krimināltiesā nemaz nav aizskūrusi jautājumu par to, vai runā esošais kažoks piederēja vienam vai otram partam īpašumā vai tāds kažoks būtu varējis piederēt vienīgi tikai atbildētājam un ka būtu neiespējami, ka tāds pats kažoks nevarētu piederēt arī prasītājam vai kādai citai personai. Bet gan krimināltiesā nodibinājusi tikai to, ka Akselrodam ticis nozagts kāds kažoks, kuru tas atzinis par savu; bet krimināltiesas uzdevums nebija pārbaudīt, vai kažoks, kas figurējis lietā kā lietisks pierādījums, bijis taisni identisks ar to kažoku, kas, varbūt, patiesi piederējis atbildētājam un, varbūt, patiesi ticis viņam nozagts. Prasītājs netika runā esošā kriminālietā pievilktis pie kriminālatbildības par slēpšanu pēc Sodū lik. 616. p., kam katrā ziņā būtu jābūt, ja krimināltiesā būtu piegriezusi izšķirošu nozīmi jautājumam par to, vai taisni tas pats kažoks visā laikā bijis pie prasītāja, jeb pie t. s. „cietuša”, atbildētāja. Tiesu palāta, izspriežot rīcības sēdē prasītāja par apgabaltiesas lēmumu iesniegto blakus sūdzību, šo pēdējo atstājusi bez ievēribas taisni uz tā pamata, ka apgabaltiesā, nolemdama kažoku atdot cietušam, rīkojusies saskaņā ar Kriminālproc. lik. 778. p. un ka prasītājam, kurš uz šo kažoku pretendē, jāgriežas, savu tiesību pierādīšanai, saskaņā ar Kriminālproc. lik. 778. p.,

civilprocesa kārtībā civiltiesā. Tāpēc, pretēji atbildētāja domām, apgabaltiesai pie viņas nodibinātiem lietās apstākļiem un aiz viņas minētiem iemesliem, bija likumīgs pamats tagadējo vindikācijas prasību izspriest pēc būtības, nerēķinoties ar krimināltiesas Kriminālproc. lik. 788.—789. (776.—777.) p. paredzētā kārtībā taisīto lēmumu, ar kuŗu strīdā esošais kažoks bijis nododams atbildētājam. Atbildētāja minētam Kriev. Senāta CKD spried. 87./31., kas uzsver tikai Kriminālproc. lik. 35. (30.) p. lēģislatīvo pamatu, proti, novērst pretrunu starp krimināltiesas un civiltiesas spriedumiem, nav izšķirošas nozīmes tagadējā lietā, jo šajā lietā taisni nav nekādas pretrunas starp civiltiesas un krimināltiesas spriedumiem. Krimināltiesā nav izšķīrusī un nevarēja tagadējās lietas apstākļos izšķirt jautājumu par i p a š u m a tiesībām, kāds jautājums sastāda tagadējās civilprasības priekšmetu. Tāpēc atkrit visi atbildētāja aizrādījumi uz to, it kā apgabaltiesa nepareizi esot iztulkojusi un ar to esot pārkāpusī Kriminālproc. lik. 35. (30.) p. Atrodot, ka apgabaltiesa nav atbildētāja kasācijas sūdzībā minētos likumus pārkāpusī, kādēļ viņa kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēma: Ābrāma - Dāvīda Akselroda pilnvarnieka zv. adv. Libinsona kasācijas sūdzību, uz CPN 283. (186.) p. pamata atstāt bez ievēribas.

60. 1930. g. 30. janvārī. Jelgavas notāra Vernera Fridentāla lūgums atcelt Jelgavas apgabaltiesas lēmumu lietā par viņa, Fridentāla, sūdzību par Jēkabpils-Ilūkstes zemes grāmatu nodaļas priekšnieka 1928. g. 18. septembra lēmumu, ar kuŗu atraidīts sūdzētāja lūgums korroborēt pirkšanas-pārdošanas lūgumu. (L. № 331.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: saskaņā ar Notār. nolik. 72. p. burtisko tekstu, pašā aktā, apliecinājumā un parakstos būtu jāuzrāda netikvien kontrahentu uzvārds, bet arī viņu tēvu vārds un domicils. Tomēr 72. p. nekādu vispārēju sankciju sevi nesatur; tā tad, bez tām esenciālām katra akta sastāvdaļām, kuŗas pieprasa CL (3036. p.), proti kontrahentu parakstu un kontrahenta ap-

zīmējumu ar viņa uzvārdu un vārdu, pā-rējie kontrahentu personību apzīmējumi nav prasāmi dēļ akta spēka. 72. panta vienīgais mērķis, kā redzams no viņa pēdējiem vārdiem, ir tikai novērst šaubas par kontrahenta identitāti (sk. Kr. Sen. CKD 78./118.) un tikai tik tālu 72. pantā paredzētie dati par kontrahenta personību būtu uzskatāmi par nepieciešamiem akta piederumiem. Ja notāriālā apliecinājumā kontrahentu apzīmē ar viņa uzvārdu un vārdu, kā arī ar viņa pavalstniecību (piederību pie valsts) un viņa domicilu ar atsauksmi uz viņa pasi, tad parasti ar to kontrahenta personība pietiekoši noteikta; saprotams, ieinteresēta persona varētu tiesas ceļā apstrīdēt un atspēkot kontrahenta identitāti, pierādot viltojumu; bet viltojumu nodibināt varētu arī tad, ja, bez nupat minētiem datiem, būtu atzīmēts pat arī viņa tēva vārds. Saskaņā ar 1919. g. 5. decembra lik. (Lkr. 154) Krievijas likumi spēkā Latvijā tikai tik tālu, cik tie nerunā pretīm Latvijas valsts iekārtai. Notār. nolik. 72. p. nav pēc Latvijas likumiem izpildāms burtiski jau tāpēc vien, ka Latvijā nav vairs atzīstamas kārtas (zvaņiņe), kādas pēc 72. p. bija jāatzīmē pēc 67., 72. p. (Sodu lik. 636. p. 23. izd.; 22./13. janvāra lik. CI Lkr. 23., pēc kuŗa Kriminālproc. lik. 27. pantā svītrots norādījums uz kārtas tiesībām). Krievu likuma noteikumi par pasēm (kr. lik. kop. 14. sēj. pielik. pie 38. p., 40. p.), pēc kuŗiem pases īpašnieka tēva vārds vēl bija obligātoriski jāapzīmē, uzskatāmi par atceltiem jau ar Latvijas 1919. g. 6. oktobra pagaidu noteikumiem par iekšzemes pasēm (Lkr. 141.). Pēc 1927. g. 21. aprīļa noteik. par iekšzemes pasēm 2. p. (Lkr. 70) tajās jāatzīmē pases īpašnieka uzvārds un vārds, kamēr par tēva vārdu nav runas. Tāpēc arī ārzemes pasēs, kuŗas, saskaņā ar 1926. g. marta lik. 3. p. 1. punktu (Lkr. 31) izsniedzamas uz iekšzemes pasu pamata, ir obligātoriski apzīmējams tāpat tikai pases īpašnieka uzvārds un vārds, bet nemaz ne viņa tēva vārds. Tagadējā lietā notārs apliecinājumā apzīmējis pircēju par viņam personīgi nepazīstamu un tāpēc viņa personību apliecinājis pēc tā ārzemes pases; apgabaltiesa arī nav konstatējusi, ka tajā būtu ticis apzīmēts minētā pircēja tēva vārds. Ja apgabalties-

sas uzskats būtu pareizs, tad notāram, vīrs un bez pases, būtu no viņam nepazīstamās personas jāpieprasa arī krustamā zīme, lai dokumentāriski nodibinātu šās personas tēva vārdu; tomēr pēc Notār. nolik. 74. p. notāram jāpieprasa tikai tādi dokumenti, kuri apliecina personas identitāti (personību); par tādiem pirmā rindā uzskatāmas taisni pases. Pēc Notār. nolik. 67. p., arī notāram būtu jāapzīmē sevi netikvien ar uzvārdu un vārdu, bet arī ar tēva vārdu; iaktiski notāri to nedara un arī tagadējā lietā nedz zemes grām. nod. priekšnieks, nedz apgabaltiesa neaizrāda uz šajā ziņā notāra it kā pielaisto nepareizību; tāpat nekur un nekad Latvijā tagad netiek izpildīts CPN 257. p. 2. punktā paredzētais noteikums par prasītāja tēva vārda apzīmēšanu, neskatoties uz katēgorisku šā panta noteikumu. Pretēji apgabaltiesas domām, zemes grām. nodaļa gan uzskatāma par tiesu iestādi un viņas priekšnieks par tiesu amata personu (Tiesu iek. lik. 388.—403. p., sevišķi 392. p., 170. p.; Notār. nolik. 352. p.; Sen. CKD spried. krāj. 22./24.); tāpēc šajā lietā pilnīgi piemērojams lūdzēja minētais Kr. Sen. CKD spried. 78./118., ar kuru atzīts, ka gan no tiesu iestādes atkarātos šaubu gadījumā pārbaudīt kontrahenta personas identitāti gadījumā, ja akta nebūtu apzīmēts kontrahenta tēva vārds, bet ka pats akts, kurā nebūtu apzīmēts kontrahenta tēva vārds, nav aiz šā iemesla vien atzīstams par spēkā neesošu. Pēc Notār. nolik. 352. p. 4. punkta taisni zemes grām. nod. priekšnieka tiesības šajā ziņā pat vēl vairāk ierobežotas, jo tas, skatot cauri lūgumu par korroborāciju, pārbauda tikai to, vai viņam šajā nolūkā iesniegtie dokumenti nesatur sevi kā d u a c i m r e d z a m u nelikumību. Ja akta kontrahents apzīmēts pēc tiem datiem un ar tām pazīmēm, kurās ir apliecinātas viņam izdotā pasē, kas pēc likuma noder kā viņa personības apliecinājums, un ja aktā nav minēts kontrahenta tēva vārds, kāds apzīmējums nav obligātoriski jāieraksta pasē, — tad tēva vārda neapzīmēšana akta tekstā vai notara apliecinājumā, vai kontrahenta parakstā, nevar noderēt par iemeslu šajā aktā ieraudzīt „acimredzamu nelikumību“ (sk. Sen. CKD spried. krāj. 22./76.). Atrodot, ka apgabaltiesa, atstā-

jot bez ievēribas notāra Fridentāla sūdzību, pārkāpusi Notār. nolik. 72., 352. p., CPN 181., 196. (129., 142.) p., kādēļ viņas spriedums aiz šā iemesla atcelams, Senāts nolēmj: Jelgavas apgabaltiesas 1928. g. 25. oktobra lēmumu Notār. nolik. 72., 352. p., CPN 181., 196. (129., 142.) p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā tiesas sastāvā.

61. 1930. g. 30. janvārī. Kastriela A d n o pilnvarnieka zv. adv. V. Kostēniča lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Kastriela A d n o prasībā pret Latvijas Dzelzceļu virsvaldi un atbildētājas Latvijas Dzelzceļu virsvaldes pārstāvja juriskonsulta J. Prēvalda paskaidrojums. (L. № 336.) Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: apgabaltiesa pārmaksas prasību par malkas pārvadāšanu atraidījusi uz tā pamata, ka starp bērzu, alkšņu un egļu malku esot atrasti arī bluķi 2,20 m garī un 270 m/m resnī, bet starp stimbāniem — bluķi 2,20 m garī un līdz 350 m/m resnī un ka šā apstākļa dēļ atbildētāja vedummaksu aprēķinājusi pēc izņēmuma tarifa par v i s u kravu. Prasītāja savā kasācijas sūdzībā atsaucas uz viņa apgabaltiesas 1928. g. 20. janvāra sēdē iesniegto izrakstu no kāda rikojuma par preču alfabētisko nomenklātūru, kas esot iespiesta „Vald. Vēstn.“ 26./19., un kurā esot aizrādīts, kas būtu jāsaprot ar nosaukumu „malka“ un proti „dažādu koku sugu (izņemot brīvā dabā neaugošu), dažāda resnuma saskaldīti (saplēsti, sašķelti) bluķi, kuči, stimbāni, ne garāki par 2,5 m“. Isteņībā aprādīti „Vald. Vēstn.“ 1926. g. 20. janvāra 19. num. iespiesta 28. rīkojumā kāda „14. § piezīme“ nav atrodama; bet gan par malkas jēdzienu runā „Pa dzelzceļiem pārvadājamo preču alfab. nomenklātūra un klasifikācija“ (izd. 1925. g.) piezīme (14. §; 58. lpp.), uz ko — kā jādomā — attiecas arī prasītāja iesniegtais „izraksts“; atbildētāja pret prasītāja minēto „malkas“ jēdziena definējumu, uz kuru prasītājs aizrādījis apgabaltiesas 1928. g. 20. janvāra sēdē, nekādus iebildumus nebija cēlis nedz tajā, nedz 1928. g. 5. oktobra sēdē. Tāpēc apgabaltiesai nebija tiesības minēto doku-

mentu un uz to pamatots prasītāja paskaidrojums atstāt bez ievērlības un pat bez apspriešanas. Apgabaltiesa atraidījusi prasību par pārmaksu vedummaksā no Valmieras līdz Rīgai. Pārmaksu prasītājs ierauga iekš tā, ka atbildētāja pēmusi vedummaksu pēc vagonu celtspējas 17 tonnām, bet ne 12,5 tonnām, neskatoties uz to, ka krava tikusi iekrauta Pāles stacijā taisni 12,5 tonnu celtspējas vagonos, tā tad pārveduma līgums ticis noslēgts uz 12,5 tonnu celtspējas vagoniem pēc katras atsevišķas preču zīmes (dzelz. nolik. 54. p.) un ka tas apstākļi, ka atbildētāja Valmieras stacijā pārkrāvēsi kravu vagonos ar lielāku (17 tonnu) celtspēju, nosūtītāja prombūtnē, neesot devis atbildētājam iemeslu paaugstināt vedummaksu. Šajā jautājumā Senāts CKD spried. 28./261. Timkina (sk. arī 24./293., 343; 25./27.) jau izskaidrojis, ka vedummaksa jāaprēķina nevis pēc to vagonu celtspējas, kuros preces tikušas pārkrāutas, bet gan tikai pēc preču faktiskā svara, neatkarīgi no tā, kādas celtspējas vagonos preces tikušas pārkrāutas. Apgabaltiesai, nekonstatējot, ka atbildētāja būtu noliegusi to apstākli, ka Pāles stacijā nebūtu vagoni ar lielāku par 12,5 tonnu celtspēju, nebija tiesības prasību par pārmaksu šajā daļā atraidīt tikai uz tā pamata vien, ka prasītājs neesot pierādījis, ka viņam preču nodošanas stacijā (Pālē) nebūtu bijis iespējams „uz vienu preču zīmi nodot kravu lielāku par 12,5 tonnām”; ja apgabaltiesa taisni šo apstākli atrastu par izšķirošu, tad viņai būtu iespējams piemērot CPN 103. (81.) p. Tā tad apgabaltiesa šajā ziņā nepareizi sadalot pierādīšanas nastu un no sevīs aizkustinot jautājumu par tāda apstākļa nepierādījumu, kuŗu atbildētāja nebija noliegusi, pārkāpusi CPN 103., 6. (81., 4.) p. Atrodot, ka apgabaltiesas spriedums aiz CPN 6., 103., 181., 196. (4., 81., 129., 142.) p. pārkāpumiem nav spēkā atstājams, Senāts nolēma: Rīgas apgabaltiesas 1928. g. 5./12. oktobra spriedumu CPN 6., 103., 181., 196. (4., 81., 129., 142.) p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā tiesas sastāvā.

62. 1930. g. 30. janvārī. Viļa Seržanta lūgams atcelt Jelgavas apgabaltiesas

spriedumu Viļa Seržanta prasībā pret Alirēdu Ozolu un Frici Grīnbergu. (L. № 341.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senators A. Pētersons.

Senāts atrod: apgabaltiesa, aizrādot, ka prasītajam nav izdevies pierādīt, ka viņš līdz 1928. g. vasarai būtu valdījis „Lejas-Ruķus” un atbildētāji tajā laikā būtu traucējuši viņa valdīšanu un izspieduši viņu no minētām mājām, lietojot pret viņa personu vardarbību, tomēr nav ievērojuši apgabaltiesas sēdē nopratinātā Mārtiņa Bērziņa liecību, kas noteikti aizrādījis, ka prasītājs 1927./28. saimniecības gadā bijis minētās mājas rentnieks-graudnieks un izgājis no tām tikai 1928. g. vasarā. Pretēji apgabaltiesas domām, par valdīšanas traucējumu nav prasāma taisni vardarbība pret cietušā personu. Prasības iesniegšanas laikā bija jau spēkā 1925. g. 27. oktobra noteikumi, ar kuŗiem CL 626. p. tika papildināts ar piezīmi par to, ka turētājam tiesības uz prasījumu par traucētas valdīšanas atjaunošanu; saskaņā ar CL 4034. p., parciāra noma, par kuŗu jāatzīst arī graudnieku attiecības, uzskatāma par nomu gadījumā, ja graudnieks izmanto visu zemi, uz ko runā esošā gadījumā tieši aizrāda viņa apzīmējums kā „rentnieks-graudnieks” (sk. Senāta CKD spried. kr. 23./30.). Tā tad, rentnieks-graudnieks nav vienkāršs pakalpojuma izpildītājs, bet turētājs, kas valda zemi uz savām, kaut arī ne īpašuma tiesībām, un tāpēc bauda savā lietošanā esošās zemes valdīšanas aizsardzību pēc CL 626. p. Atrodot, ka apgabaltiesa, neapsverot visus lieta esošos datus un pierādījumus, kā arī neievērojot minēto CL 626. p., pārkāpusi CPN 181., 196. (129., 142.) p., kādēļ viņas spriedums atceļams, Senāts nolēma: Jelgavas apgabaltiesas 1928. g. 9. novembra spriedumu CPN 181. (129.) un 196. (142.) p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot izspriešanai no jauna tai pašai apgabaltiesai citā tiesas sastāvā.

63. 1930. g. 30. janvārī. Praskovjas Iljinas lūgums atcelt Latgales apgabaltiesas spriedumu Praskovjas Iljinas prasībā pret Vasu Osipovu. (L. № 370.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: apgabaltiesa uz nopratināto apkārtnieku liecību pamata nākusi pie atzinuma, ka pēc vietējām ierašām meita apprecoties zaudē tiesības uz lēva vai mātes atstāto mantojumu. Šāds tiesas atzinums par vietējo ierašu eksistenci un saturu attiecas uz lietas faktisko pusī un nav tāpēc pārbaudāms kasācijas kārtībā. Pēc apgabaltiesas konstatējuma, abi partī deleģēti miertiesneša 1927. g. 25. jūlija sēdē vienojušies savā starpā uz ieradušos 8 apkārtnieku nopratināšanu bez lozēšanas. Tā tad, prasītāja apmierinājusies ar 8 klātesošo apkārtnieku skaitu, kāds katrā ziņā pārsniedz likumā (CPN 429. p.) paredzēto skaitu (6 apkārtnieku). Bez tā, prasītāja nav pārsūdzējusi miertiesneša rīcību, nopratinot tikai 8 ieradušos apkārtniekus vien (CPN 389. p.); tāpēc vien prasītāja nevar savu kasācijas sūdzību pamatot uz miertiesneša it kā pielaisto nepareizo rīcību; neatkarīgi no tā, miertiesnesis bija izsaucis 13 apkārtniekus, tā tad šajā ziņā nekādas nepareizības nebija pielaidis. Atrodot, ka apgabaltiesa nav prasītāja kasācijas sūdzībā minētos likumus pārkāpusi, kādēļ viņas kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Senāts nolēmj: Praskovjas Iljina s sūdzību, uz CPN 283. (186.) p. pamata, atstāt bez ievēribas.

64. 1930. g. 27. februārī. Benjamiņa Jankeloviča lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas lēmumu Finanču ministrijas Nodokļu departamenta lietā. (L. № 375.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: saskaņā ar Rīkoj. par ziņmognodevu 107. p., tiesu iestādes izspriež ziņmogsošu lietas civillietu blakus sūdzību kārtībā. Saskaņā ar CPN 262. (167.) p., blakus lēmums pārsūdzams 7 dienu laikā skaitot no tā pasludināšanas dienas. Miertiesnesis izsaucis sūdzētāju uz 1928. gada 20. septembra sēdi, kādēļ tajā sēdē notikušais lēmums uzskatāms par pasludinātu sūdzētājam lēmuma taisīšanas dienā. Ja arī miertiesnesis izsniedzis sūdzētājam blakus lēmuma norakstu galīgā formā tikai 1928. g. 6. oktobrī, t. i. jau pēc pārsūdzības termiņa notecēšanas, tad tas apstāklis varētu noderēt par pamatu lūgumam par pārsūdzības termiņa atjaunošanu, bet nekād ne-

var pagarināt pārsūdzības termiņu it kā skaitot to no lēmuma noraksta saņemšanas. Tāpēc apgabaltiesa, atstājot sūdzētāja blakus sūdzību bez caurskatīšanas, nav likumu pārkāpusi. Tā tad atkrit arī to sūdzētāja paskaidrojumi viņa kasācijas sūdzībā, kurās tas apstrīd ziņmogsoša uzlikšanas pareizību pēc būtības. Aiz aprādītiem iemesliem Senāts nolēmj: Benjamiņa Jankeloviča kasācijas sūdzību, uz CPN 283. (186.) p. pamata, atstāt bez ievēribas.

65. 1930. g. 28. februārī. Jāņa Gaiļa lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Jāņa Gaiļa prasībā pret Bertu Riekstiņš un Lienī Pēterson. (L. № 376.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Senāts atrod: prasītājs lūdz atzīt viņa īpašuma tiesības uz pieliekamo kambari un pagrabu zem tā, kurī atrodas uz Rūjienas pilsētas Rujen-Ternejas muizas zemes gabala 214F, un atņemt minētās telpas no pārdevējas-atbildētājas Riekstiņ un lietotājas, Lienes Pēterson. Šis telpas prasītājs 1927. g. 7. oktobrī nopircis no atbildētājas Riekstiņ, kā dzīvojamās mājas īpašnieces, pie kuras pieliekamais kambaris ar pagrabu pieder. Starp prāvniekiem nav strīda par to, ka kambaris un pagrabu uzcelti uz agr. Rūjienas miesta (tagad valsts zemes fonda ieskaitītā) dzimtsrentes gabala (obročni učasok; CL 1324. p.), kuru prasītājs savā iesūdzības raksta petitumā gan nepareizi nosauc par „dzimtsnomas gabalu“ (CL 4131. p.); tāpat starp prāvniekiem nav strīda par to, ka minētais zemes gabals zemes grāmatās nekād nav ticis apstiprināts uz pārdevējas vārda. Tādos apstākļos jāatzīst, ka pārdevēja uz šo zemes gabalu nav ieguvusi lietiskas tiesības un ka tādēļ šajā gadījumā dzimtsrente arī nav nodibinājusī viņai apakšīpašuma, t. i. nekustamu mantu, bet pārdevējai piederēja šās zemes dzimtsrentes tiesības uzskatāmas tikai par kustamu mantu (Sen. CKD spried. 24./1165.; tas pats sakāms arī par ēkām, kurās uz šādu zemes gabalu uzceltas no viņu uzbūvētāja (Sen. CKD spried. 22./644.). Šādu uz nekorroborētā dzimtsrentes gabala uzcelto ēku juridisko stāvokli nav grozījis arī agrār. ref. lik., kas tikai

nosaka, ka ēkas uzceltas uz tamlīdzīgiem valsts zemes fondā ieskaitītiem zemes gabaliem bieži apdzīvotās vietās (par kādu vietu ir runa konkrētā lietā), nav atsavināmas (agr. ref. lik. II d. 43. p. piez.); ar šādu noteikumu ēkas, protams — līdz to korroborācijai — nav ieguvušas nekustamas mantas raksturu. Tādēļ jāatzīst par nepareizu apgabaltiesas uzskats, it kā šajā lietā strīds grozītos ap nekustamu mantu un ka tādēļ šā lieta esot atzīstama par piekrietošu vispārējām tiesu iestādēm. Nākot pie šāda atzinuma un izbeidzot lietu uz šā pamata, apgabaltiesa pārkāpusi CL 772., 537. p., kādēļ viņas spriedums nav atstājams spēkā. Aiz aprādītiem iemesliem Senāts nolēmj: Rīgas apgabaltiesas 1928. gada 22. novembra spriedumu atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izpriešanai no jauna citā tiesas sastāvā.

66. 1930. g. 30. janvārī. Dzelzceļu Virsvaldes pilnvarnieka juriskonsulta A. Melnbārda lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu sabiedrības „S. Instone un Co. Ltd. London” prasībā pret Latvijas Dzelzceļu virsvaldi un prasītājas sabiedrības „S. Instone un Co. Ltd. London” pilnvarnieka zv. adv. V. Holcmaņa paskaidrojums. (L. № 383.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lebers.

Nemot vērā: 1) ka priv. lik. 3438. pantā minētie divi nejausa notikuma momenti, proti neparedzamība un tā nenovēršamība, gan ir pievesti konjunktīvi (kumulatīvi), bet ne disjunktīvi (alternatīvi); bet, sevišķi no jūras tiesību viedokļa — force majeure jēdziens; principā, nemaz nav izslēgts ar to, ka kāds, pats par sevi nejauss, notikums būtu vispār paredzams, ja vien šāds notikums nebūtu paredzams vai novēršams atsevišķā konkrētā gadījumā sevišķi no jūras tiesību viedokļa, šādi divi momenti saprotami nevis konjunktīvi, bet gan tikai disjunktīvi (alternatīvi); ar citiem vārdiem, pēc jūras tiesībām pietiek, ja nejauss notikums būtu nenovēršams, kaut arī tas konkrētā gadījumā būtu ticis paredzēts; šai ziņā, piem., tā saucamie „perils (dangers) of the sea”, jeb „perils of navigation” (jūras jeb navigācijas briesmas) aptver visas ar nāvigāciju saistītās

parastās briesmas, tā tad taisni paredzamās briesmas; tikai tā saucamos sevišķos „accidents of navigation” (t. i. nāvigācijas nejausos notikumos) gan ietilpst vienīgi ārkārtīgie notikumi („an accident” means an occurrence out of the ordinary course”, t. i. nejauss notikums nozīmē kādu ārkārtīgu notikumu); pie tam zem „navigation” jāsaprot netiekvien kuģošanas tehniskā darbība, bet vispār nāvigācija; pie šādiem sevišķiem „accidents of navigation” pieder, starp citu: „acts of God, of the kings enemies, restraints of princes, rulers and people, effects of climate” etc., t. i. Dieva, karāļa rīkojumi, aizturēšana, kura izriet no valdības un tautas etc. (sk. Schaps, Das deutsche Seerecht, komentārs pie vācu Tirdzn. nolikuma 4. grāmatas, 2. izdev. I sēj. 606. § 37.—44. piezīm.); atbildētāja neapgalvo, ka prasītājs tagadēja lietā būtu atsaucies uz šādiem „accidents of navigation”; 2) ka šai ziņā, pievienojoties apgabaltiesas sprieduma motiviem, Tiesu palāta, uz viņas pievesto datu un aiz viņas pievestiem iemesliem, konstatējusi, ka tie nejausie notikumi, uz kuriem atsaucas prasītāja, lai attaisnotu savu 5 resp. 6 dienu nokavējumu, un kuģu esamību kā tādu atbildētāja neapstrīd, pēc to dabas, attiecībā uz prastāju, taisni runāstāvošā konkrētā gadījumā, pie toreizējiem lietas apstākļiem, nav bijuši nedz paredzami, nedz novēršami; 3) ka šādi Tiesu palātas konstatējumi attiecas uz lietas faktisko pusi un nav tāpēc pārbaudāmi kasācijas kārtībā; ar to atkrit visi atbildētājas paskaidrojumi viņas kasācijas sūdzībā, kuģos tā apstrīd Tiesu palātas konstatējumu pareizību pēc būtības, un kuģos vispār izsmeljas atbildētājas kasācijas sūdzībā pievestie apcerējumi jautājumā par prasītāja nokavējumu; 4) ka tādā kārtā Tiesu palāta nav atbildētājas kasācijas sūdzībā pievestos likumus pārkāpusi, kādēļ kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: Dzelzceļu Virsvaldes pilnvarnieka juriskonsulta Melnbārda kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

67. 1930. g. 28. februārī. Oskara Berga lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas sprie-

spriedums neatstāj šaubu par to, kādas juridiskas attiecības tiesā likusi savam spriedumam par pamatu (Senāta CKD 23./172.); tādēļ tas apstāklis vien, ka apgabaltiesa konkrētā lietā savā spriedumā nav atsaukusies uz (materiāliem) likumiem, uz kuriem viņa spriedumu dibinājusi, nevar novest pie sprieduma atcelšanas, ja no sprieduma skaidri izriet, ka viņa, atzīstot par nepareizu atbildētāja ierunu (ka varētu būt runa vienīgi par ieteikumu vai padomu no atbildētāja puses), uzskatījusi par pierādītu, ka starp prāvniekiem noteikti noslēgts personiska darba līgums; tas redzams no tā, ka apgabaltiesa atzinusi par noskaidrotu, ka prasītājus atbildētājs salīdzis, un ka apgabaltiesa atzinusi par apgāztu atbildētāja ierunu, ka atbildētājs neesot nolīdzis prasītājus darbā, bet sarunām ar prasītājiem bijis tikai ieteikšanās un darba uzraudzības raksturs; 2) ka kasācijas sūdzības iesniedzējs neapgalvo, ka šīs apgabaltiesas slēdziens nesaskanētu ar liecinieku liecībām, uz kurām apgabaltiesa atsauca, pie kādiem apstākļiem atbildētāja kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Senāts nolēmj: Hirsša Levina pilnvarnieka zv. adv. pal. Grajevskā kasācijas sūdzību, uz CPN 283. (186.) p. pamata, atstāt bez ievēribas.

82. 1930. g. 27. martā. Finanču ministrijas Nodokļu departamenta lūgums atcelt Jelgavas apgabaltiesas lēmumu notāra V. Līvena blakus sūdzības lietā. (L. № 649.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka pēc rīk. par zīmognod. 16. p. 7. punkta, izvilkuma no veikala grāmatu personīgiem kontiem apmaksājami ar vienkāršu 40 sant. zīmognodevu; 2) ka apgabaltiesas norādītais Rīk. par zīmognod. 46. p. 10. pk. „b“ punkts, pēc kura no zīmognodevas atsvabināti visi raksti miertiesās un apgabaltiesās kā otrā instancē, neattiecas uz oriģināldokumentu norakstiem un izvilkumiem, kuri rakstiem pielikti nevis kā procespapīri (pēc 47. p.), bet kā dokumenti, kuriem jau pirms iesniegšanas tiesai būtu patstāvīga dokumenta nozīme un kas tiek iesniegti jau, no pirmā sākuma, oriģināla vietā kā pierādījums lie-

tā, piem., uz CPN 463. p. pamata (Senāta CKD 24./472); 3) ka konkrētā gadījumā izvilkums no veikala grāmatām tika iesniegts viņas prasības lietā ar Švarčbergu taisni kā pierādījums lietā, tā tad nevis kā procespapīrs, kādēļ izvilkumam piemērojams vispārējais Rīk. par zīmognod. 16. p. 7. punkts, neatkarīgi no tā, vai izvilkums būtu tiešs iesniegts iesniegšanai taisni tais iestādēs, kurās „raksti“ ir iesniedzami bez zīmognodokļiem (Senāta CKD 25./347.; 28./626.); 4) ka tāpēc apgabaltiesa, atzīstot minēto dokumentu par atsvabināmu no zīmognodevas, pārkāpusi Rīkoj. par zīmognod. 46. p. 10. pk. lit. „b“, un CPN. 196. (142.) p., kādēļ viņas lēmums aiz šī iemesla atcelams, Senāts nolēmj: Jelgavas apgabaltiesas 1929. g. 16. aprīļa lēmumu Rīkoj. par zīmognod. 46. 10. pk. un CPN 196. (142.) p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā sastāvā.

83. 1930. g. 30. aprīlī. Jūlija Marsona pilnvarnieka zv. adv. P. Berga lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Emīļa Maurinca prasībā pret Jūliju Marsonu. (L. № 668.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Nemot vērā: 1) ka apgabaltiesa atzinusi par pierādītu, ka starp prāvniekiem pastāv īres līgums, bet atzinusi par nepierādītu, ka prāvnieki būtu vienojušies par tādu īres apmēru, kādu uzdevis prasītājs, konstatējot, ka par īres naudas apmēru prāvnieku starpā nebijuši runa; 2) ka, pretēji atbildētāja domām, apgabaltiesa varēja atzīt par spēkā esošu īres līgumu, ja arī īres naudas apmērs nebija norunāts; priv. lik. 4025. p. gan uzskata īres maksu par īres līguma esentliche un priv. lik. 4038. p. prasa, lai tā cieši būtu noteikta; tomēr šis pēdējais pants atzīst par piemērojamiem arī īres līgumiem priv. lik. 3851. un sek. pantus attiecībā uz pirkšanas summas noteikšanu un 3851. p. nosaka, ka gadījumā, ja pārdevējs piegādā pircējam lietas vai preces, kurās tas pasūtījis, nenoteicot cenu, tad darījums nezaudē spēku, un pieņemams, ka abas puses vienojušās par tirgus cenu (3853. p.); piemērojot šos likumu noteikumus īres līguma attiecībā, jāatzīst,

dumu Oskara Berga prasībā pret Madlienas Apses upes meliorācijas sabiedrību. (L. № 394.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Senāts atrod: Saskaņā ar 1925. g. 29. okt. noteik. par meliorāciju sabiedrībām (Lkr. 191) nekustamas mantas īpašnieki var zemes meliorācijas darbu izvešanai apvienoties meliorācijas sabiedrībās, par kurās biedriem var būt fiziskas un juridiskas personas, kuŗu nekustamai mantai var nākt par labu meliorācijas darbu izvešana (1., 2. p.). Pēc sabiedrības statūtu apstiprināšanas pagaidu valde izstrādā meliorācijas projektu (22. p.), kuŗu valde liek priekšā sabiedrības pilnai sapulcei atzinumam, pie kam uz šo sapulci izaicināmi arī visi tie nekustamas mantas īpašnieki (3. p.), uz kuŗu īpašumiem attiecināts projekts, bet kuŗi sabiedrībā par biedriem vēl nav iestājušies (24. p.). Ja uz pilnā sapulcē savāktu parakstu pamata ir konstatēts, ka vairāk kā puse no visām izrēķinātām dalībnieku halsim (ieskaitot arī to personu balsis, kuŗi vēl nav uzņemti par sabiedrības biedriem), ir par darbu uzsākšanu, tad meliorācijas projektu iesūta Zemkopības ministrijas apstiprināšanai (25. p.). Zemkopības ministrija pieprasa paskaidrojumus par nepiedalīšanās iemesliem no zemes īpašniekiem, kuŗiem pēc projekta jāņem daļa kopējo meliorācijas darbu izvešanai, bet kuŗi nav izteikuši savu piekrišanu darbu izvešanai uz izstrādātiem noteikumiem, vai arī nemaz nav iestājušies sabiedrībā par biedriem (27. p.). Ja pēc tam ministrija pārbaudot projektu un lietu vispusīgi noskaidrojot, atrod darbu izvešanu vispārības un lauksaimniecības interesēs par vēlamu un ja tāda izvešana iespējama tikai sabiedrības veidā, tad viņa apstiprina projektu un lemj par visu to nekustamu mantu īpašnieku piedalīšanos sabiedrībā un izvedamos kopējos meliorācijas darbus, kuŗu īpašumi no kopējo darbu izvešanas var iegūt labumu (28. p.). Pie tam lēmumus par tādu zemes īpašnieku piedalīšanos meliorācijas sabiedrībās, kuŗi nav labprātīgi iestājušies sabiedrībās par biedriem, Zemkopības ministrija var taisīt tikai ar valsts meliorāci-

jas komisijas piekrišanu (33. p.; sk. 1925. g. 29. okt. noteik. par grāvju un citu ūdensbūvju ierīkošanu uz svešām zemēm nosusināšanas un apūdeņošanas nolūkos 23. sek. p.). Tādā kārtā, saskaņā ar pievestiem likuma noteikumiem, zemes īpašniekiem, kas nav labprātīgi iestājušies meliorācijas sabiedrībā, pret viņu grību jāpiedalās sabiedrībā tikai tad, ja par to ir lēmusi Zemkopības ministrija (kas ir iespējams tikai tad, ja meliorācijas darbi nāk šim īpašniekam par labu), ja ministrija līdz ar to apstiprinājusi meliorācijas projektu un ja šim lēmumam ir piekritusi valsts meliorācijas komisija. Kamēr tādi lēmumi nav taisīti, nevienam zemes īpašniekam pret viņa grību par sabiedrības biedri nevar uzskatīt. Tādēļ viņš tādā gadījumā arī nav spiests atzīt par saistošiem un likumīgi izvestiem sabiedrības darbus, cik tālu tie attiecas uz viņu un viņa nekustamu īpašumu.

Konkrētā gadījumā apgabaltiesa, nenoliedzot, ka prasītājs nav labprātīgi iestājies par biedri Madlienas Apses upes meliorācijas sabiedrībā, konstatējusi tikai to, ka Zemkopības ministrija ir izstrādājusi Apses upes regulēšanas darba projektu, kā arī izvedusi minētos darbus dzīvē (šai ziņā Zemkopības ministrija ir rīkojusies tikai atbildētājas uzdevumā, kas redzams no tās pašas Zemkopības ministrijas apliecinības, uz kuŗu apgabaltiesa atsaucas).

Tādā kārtā atzinumam, tagadējā lietas stāvoklī, nav konstatēts neviens no priekšnoteikumiem (prasītāja labprātīgā iestāšanās sabiedrībā resp. attiecīgais, augšā minētais, Zemkopības ministrijas lēmums un valsts meliorācijas komisijas piekrišana), kuŗi prasāmi, lai prasītāju varētu uzskatīt par sabiedrības biedri, priekš kuŗa sabiedrības darbi būtu saistoši.

Tādos apstākļos apgabaltiesa, atraidot prasību, kuŗā prasītājs lūdz uzlikt atbildētājam par pienākumu atjaunot viņa zemes robežas agrāko stāvokli, kas grozīts ar atbildētājas darbiem, kuŗi izvesti bez viņa piekrišanas un arī neievērojot likuma noteikumus (attiecībā uz meliorācijas darbu izvešanu bez zemes īpašnieka piekrišanas), pielaidusi motīvu nepareizību, ar to pārķāpjot CPN 196., 181. (142., 129) p., kādēļ viņas spriedums nav atstājams spēkā.

Ievērojot sacīto, Senāts nolēma: Rīgas apgabaltiesas 1928. g. 16. novembra spriedumu atcelt CPN 196., 181., (142., 129.) pantu pārkāpumu dēļ un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā tiesnešu sastāvā.

68. 1930. g. 27. februārī. Finanču ministrijas Nodokļu departamenta lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas lēmumu attiecībā uz zīmogsoda uzlikšanu Siņicinam un Keiranam, Pēterā Keirana prasības lietā pret Tatjanu un Pēteri Siņiciniem. (L. № 398.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka apgabaltiesa nenoliedz, ka runā stāvošais 1928. g. 2. janvārī sastādītais dokuments uzskatāms par darba uzņēmuma līgumu; 2) ka tāpēc šāds darba uzņēmuma līgums uz rikoļi par zīmognodokli 43. p. 1. punkta pamata apmaksājams ar 0,5% lielu zīmognodokli; 3) ka apgabaltiesas pievestais 45. p., pēc kuŗa zīmognodoklis būtu ņemams tikai 1% apmērā, attiecas nevis uz darba uzņēmumiem, bet, kā skaidri noteikts 45. p. 1. punktā, tikai uz rēķiniem, fakturām, notēm, no rēķiniem, kvītēm un tamlīdzīgiem dokumentiem par izpildītiem darbiem; 4) ka tādā kārtā apgabaltiesa, piemērojot runā stāvošam dokumentam rik. par zīmog. 45. p., bet ne 43. p. 1. punktu, pārkāpusi nupat pievesto 45. pantu, kā arī CPN 196. (181.) p., kādēļ viņas spriedums aiz šiem pārkāpumiem atceļams, Senāts nolēma: Rīgas apgabaltiesas 1928. g. 8. decembra lēmumu rik. par zīmognod. 45. p., CPN 196. (181.) p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā sastāvā.

69. 1930. g. 28. februārī. Ruvina Baskinda pilnvarnieka zv. adv. T. Lemberga lūgums atcelt Liepājas apgabaltiesas spriedumu Jankēla Lurje prasībā pret Ruvinu Baskindu. (L. № 424.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Nemot vērā: 1) ka apgabaltiesa apmierinājusi prasību, kuŗā prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja Ls 270.—, par kādu summu prasītājs pārdevis atbildētājam vekseli, iedoto prasītājam no kādas Līnas

Legeniek Ls 300.— apmērā; 2) ka atbildētājs pret šo prasību aizstāvējies ar ierunu, ka prasītājs savukārt esot viņam parādā Ls 280.—, caur ko prasītāja prasība esot pilnīgi segta; tā tad atbildētājs pret prasību cēlis kompensācijas ierunu, kadu ierunu viņš domājis pierādīt ar viņa uzdotiem lieciniekiem; 3) ka apgabaltiesa šo ierunu atstājusi bez ievēribas, nākot pie slēdziena, ka neesot pierādīta pravnieku vienošanās vai saruna par to, ka vekselis tiekot dots par kaut kādu agrāku parādu; 4) ka saskaņā ar priv. lik. 3546. p., kompensācija ir iespējama pilnīgi neatkarīgi no pravnieku vienošanās un prasa tikai šinī pantā aprādītos priekšnoteikumus, pēc kuŗiem kompensācija ir pieļaujama, kad abu prasījumu priekšmeti ir vienādas šķiras, kad pretprasījumu neapstrīd un kad abiem prasījumiem jau iestājies termiņš; apgabaltiesa nav konstatējusi, ka atbildētāja prasījums neatbilstu šiem noteikumiem, pie kādiem apstākļiem apgabaltiesa, nepielaižot atbildētāja ierunu un atzīstot par nenozīmīgiem šās ierunas pierādīšanai no atbildētāja uzdotos lieciniekus, pārkāpusi priv. lik. 3546. p.; 5) ka lūgumu par atbildētāja uzdoto liecinieku nopratināšanu apgabaltiesa atraidījusi arī uz tā pamata, ka šie liecinieki, pēc atbildētāja paskaidrojuma, dzīvojuot Lietuvā, bet atbildētājs neesot uzdevis viņu adreses Lietuvā un neesot arī lūdzis nopratināt viņus caur attiecīgu Lietuvas miertiesnesi; 6) ka no lietas redzams, ka atbildētājs, neuzdodot liecinieku patiesu dzīves vietu Lietuvā, lūdzis viņus nopratināt caur Priekules-Vaipodes iecirkņa miertiesnesi, paskaidrojot pie tam, ka lieciniekiem iespējams atbraidīt no Lietuvas līdz Priekulei, pie kam atbildētājs arī uzdevis adreses Latvija, pēc kuŗām lieciniekiem pavēstes izsniedzamas; 7) ka pie tādiem lietas apstākļiem apgabaltiesa, ja viņa atzinusi atbildētāja priekšā likto liecinieku nopratināšanas kārtību par nesaskanošu ar likumu un atradusi par iespējamu liecinieku nopratināšanu tikai caur attiecīgo Lietuvas miertiesnesi, nevarēja atraidīt atbildētāja lūgumu aiz augšā pievestiem motīviem; no vienas puses likums nemaz neprasa, lai pravnieks uzdotu, kādā kārtībā liecinieks būtu nopratināms, kādēļ, ja pravnieku uzdotais liecinieks dzīvo ār-

zemēs, tad pašai tiesai jālemj par viņa nopratināšanu likumā paredzētā kārtībā neatkarīgi no tā, vai to bija lūdzis pats prāvnieks; no otras puses apgabaltiesa, ja viņa atradusi par neiespējamu liecinieku nopratināšanu caur Priekules-Vainodes iecirkņa miertiesnesi, nevarēja atraidīt atbildētāja lūgumu tikai tādēļ, ka viņš nebija uzdevis liecinieku adreses Lietuvā: pēc CPN 93. (72.) panta izpratnes Miertiesu iestādes neizpilda viņam ar likumu uzlikto pienākumu, ja viņa tikai indiferenti izklausa prāvnieku paskaidrojumus, bet prasa, lai šās tiesu iestādes no savas puses ņemtu dziļu daļību visu priekš lietas svarīgo jautājumu noskaidrošanā; tādēļ jāatzīst par nesaskaņošu ar šo likumu tiesas rīcību, ja viņa atsakās no liecinieka nopratināšanas tikai tādēļ, ka prāvnieks izteicot šādu lūgumu, nav līdz ar to arī uzdevis liecinieka adresi, vai arī, kā konkrēta gadījumā, nav uzdevis ārzemēs dzīvojošā liecinieka arzemes adresi; tādos gadījumos, saskaņā ar CPN 93. (73.) p., pašai tiesai jāizrada iniciatīve, liekot prāvniekam priekšā attiecīgos jautājumus liecinieka dzīves vietas noskaidrošanai (jo vairāk tad, ja — ka tas bijis konkrēta lieta — pats prāvnieks bija ieradies uz tiesas sēdi); tādā kārtā apgabaltiesa, neievērojot atbildētāja lūgumu par liecinieku nopratināšanu aiz pievestiem motīviem, pārkāpusi CPN 95. (73.) pantu, kā arī tā paša likuma 102. (81.) p., jo viņa ar savu rīcību ņēmusi atbildētājam iespēju pierādīt savus iebildumus pret prasību; 8) ka pievesto likumu pārkāpumu dēļ apgabaltiesas spriedums nav atstājams spēkā, Senāts nolēmj: Liepājas apgabaltiesas 1928. g. 11. septembra spriedumu priv. lik. 3546. p., CPN 95., 102. (73., 81.) p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citu tiesnešu sastāvā.

70. 1930. g. 28. februārī. Finanču ministrijas Nodokļu departamenta pilnvarn. vec. sev. uzd. ierēdņa E. Bērziņa lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas lēmumu attiecībā uz Baltijas apvienoto kokrūpn. A./S. pārstāvja izsaukšanu tiesā maksāšanas līdzekļu uzrādīšanai. (L. № 443.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Nemot vērā: 1) ka apgabaltiesa jautājuma noskaidrošanai par to, kādas personas atzīstamas par CPN 122¹¹. sek. p. minētiem „valsts parādniekiem” pareizi griezušies pie 1897. g. 29. decembra noteikumiem par valsts parādnieku mantas uzmeklēšanu (Kriev. lik. un rik. krāj. 1898. g. № 7. sk. 100), jo šie noteikumi ir pievesto CPN avots; 2) ka minēto noteikumu 8. pants nosaka, ka tie neattiecas uz nodokļiem, nodevām, un vispār piedziņumiem, attiecībā uz kuļu izvešanu noteikta sevišķā likumā noteikti paredzēta kārtība; preteji kasācijas sūdzības iesniedzēja aizrādījumam, Latvijā gan pastāv sevišķa nodokļu piedzišanas kārtība, un proti, 1920. g. 19. marta noteikumi par valsts nodokļu un citu neapstrīdami valstij pienācīgo naudas summu piedzišanas kārtību (lik. krāj. pap. № 48) ar 1924. g. 4. oktobra papildinājumiem (lik. kr. № 160) un 1926. g. 22. jūlija pārgrozījumiem (lik. kr. № 106) kādi noteikumi šās lietas uzsākšanas laikā bija spēkā; 3) ka tādā kārtā apgabaltiesa, afraidot Nodokļu departamenta lūgumu izsaukt Baltijas apvienoto kokrūpn. A./S. pārstāvi CPN 122¹¹. sek. 122²⁴. sek. pantos paredzētā kārtībā tiesā maksāšanas līdzekļu uzrādīšanai Baltijas apvienoto kokrūpn. A./S. nodokļu pārkāpumu dēļ, nav likumu pārkāpusi, kādēļ Nodokļu departamenta kasācijas sūdzība ka nepamatota atraidama, Senāts nolēmj: Finanču ministrijas Nodokļu departamenta pilnvarnieka Bērziņa kasācijas sūdzību, uz CPN 283. (186.) panta pamata, atstāt bez ievēribas.

71. 1930. g. 27. februārī. Stefānijas Volantes lūgums par Latgales apgabaltiesas lēmuma atcelšanu attiecībā uz viņas sūdzību. (L. № 472.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka saskaņā ar 1920. g. 12. marta lik. par zemes grām. nod. un notār. (lik. krāj. 166. №) 8. p. 2. teik., visi akti, kuļi iesniedzami zemes grām. nodaļai, ierakstīšanai vai atzīmēšanai, slēdzami valsts valodā; 2) ka pēc tā paša lik. 1. p. zemes grām. nodaļas darbojas pēc vietējiem un Krievijas likumiem, kādi spēkā

lidz 1917. g. 24. oktobrim, ciktāl tie nerunā pretim pagaidu likumam no 1918. g. 6. decembra par Latvijas tiesām un tiesāšanas kārtību un šim likumam; 3) ka tā tad Notār. nolik. 343. p., kas atzina par ierakstāmiem zemes grāmatās arī tādus aktus un dokumentus, kuŗi toreizējās valsts (krievu) valodā netika noslēgti (ja vien tiktu pielikti tulkojumi), gan runātu pretim nupat pievestam 1920. g. likuma 8. p. 2. teik.; tāpēc notār nolik. 343. p. uzskatāms par ipso jure zaudējušu savu spēku ar pievesto 1920. g. likuma 8. p. spēkā nākšanu; 4) ka tāpēc vien Latgales zemes grām. nodaļas priekšniekam bija tiesība, runā stāvošo līgumu, kas noslēgts krievu (tā tad ne valsts) valodā, nepieņemt ierakstīšanai zemes grāmatās; 5) ka kaut gan pats 1928. g. 9. novembra pārgrozījumu-papildinājums runā stāvošā pamatlīgumā noslēgts valsts valoda, tad tomēr šis apstākļis nevar izdziedināt aprādīto pamatlīguma formālo trūkumu; tāpat nav domājams un pielaižams, ka būtu ierakstāms zemes grāmatās aprādītais pārgrozījums un papildinājums vien it kā bez pamatlīguma, jo šis pirmais ir tikai pamatlīguma sastāvdaļa; 6) ka, neatkarīgi no tā, 1928. g. 9. novembra pārgrozījuma-papildinājuma uzrādīšanas kārtībā izdarītais apliecinājums nekad nav attiecināms uz 1922. gada 30. marta apliecināto pamatlīgumu, pēc kuŗa apliecināšanas jau uz paša dokumenta tika taisīts kvitējuma uzraksts; bez tā, nav domājams un nav pielaižams, ka notars varētu, vienā pašā uzrādīšanas kārtībā izdarītā apliecinājumā apliecināt kopā ar vēlākō šī līguma pārgrozījumu-papildinājumu arī 6 gadus atpakaļ noslēgto pamatlīgumu un abus šādus, formālā ziņā patstāvīgos, aktus aptvert ar vienu pašu nosaukumu „līgums”; jāņem pie tam vērā vēl tas, ka pārgrozījuma-papildinājuma aktu viens no kontrahentiem bija parakstījis nevis personīgi, bet viņa vietā viņa pilnvarnieks; 1922. g. 9. novembra pamatlīgums jau bija — materiālā un formas ziņā — pilnīgi pabeigts un noslēgts akts, kura parakstītāju paraksti tika apliecināti ar atsevišķu notāra apliecinājumu; ja kontrahenti domātu šo privātā kārtā noslēgto līgumu pārvērst par publisku, liekot apliecināt to uzrādīšanas kārtībā sakarā ar šī līguma pārgrozi-

jumiem-papildinājumiem, tad kontrahentiem būtu bijis jāstādā pilnīgi jauns akts ar attiecīgo saturu, ievietojot tai pie tam arī attiecīgos papildu noteikumus vai pārgrozījumus; 7) ka pie šādiem apstākļiem jautājums par to, cik tālu pamatlīguma 11. § paredzētais nosacījums par līguma termiņa pagarināšanu uz tālākiem 36 gadiem būtu par šķērslī visu pārējo līguma nosacījumu atzīmēšanai zemes grāmatās, neprasa Senāta izšķiršanu, jo pamatlīgums kā tāds, nedz atsevišķi, nedz kopā ar papildinājumu-pārgrozījumu, vispār nav ierakstāms zemes grāmatās; 8) ka tādā kārtā lūdzējas kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: Stefānijas Volantes sūdzību, uz CPN 283. (186.) p. pamata, atstāt bez ievēribas.

72. 1930. g. 28. februārī. Kārļa Ievīgā lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Rīgas krāšanas un aizdošanas b-bas prasībā pret Kārli Ieviņu. (L. № 507.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konradi.

Nemot vērā: 1) ka apgabaltiesa apmierinājusi prasību, kuŗa Rīgas krāšanas un aizdošanas biedriba lūdz izlikt atbildētāju no prasītāja namā ieņemtām veikala telpām, kādu prasību prasītāja pamato uz lik. par telpu īri 32. p. 7. punktu, apgalvojot, ka šīs telpas esot vajadzīgas pašas prasītājas personīgai lietošanai; 2) ka Senāta CKD jau paskaidrojīs (1929. g. spried. № 12), ka lik. par telpu īri 32. p. 7. punkts attiecināms tikai uz tām juridiskām personām, kuŗas minētas panta 2. daļā, t. i. uz valsts vai pašvaldības iestādēm, bet neattiecas uz šīnī pantā nepievestām privāttiesiskām juridiskām personām; 3) ka tādēļ apgabaltiesa, piemērojot pievesto likuma pantu prasītājai, kuŗa ir privāttiesiska juridiska persona, pārkāpusi šo likumu, kādēļ apgabaltiesas spriedums nav atstājams spēkā, neielaižoties citu kasācijas iemeslu pārbaudīšanā. Senāts nolēmj: Rīgas apgabaltiesas 1928. g. 19. decembra spriedumu lik. par telpu īri 32. p. 7. punkta pārkāpuma dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā tiesnešu sastāvā.

73. 1930. g. 27. februārī. Emīlijas un Jāņa - Roberta Elksniša pilnvarn. zv. adv. H. Rūša lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas lēmumu pret Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodaļas priekšnieka lēmumu. (L. № 515.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka atsavināšanas nodoklis ņemams tikai pie nekustamas mantas pārejas no vienas personas uz otru īpašumā pret atlīdzību (Nod. nolik. 235. p. 1903. izd.); 2) ka turpretim uz dalīšanas līguma pamata nenotiek kopējās nekustamas mantas pāreja īpašumā no vienas personas uz otru, jo ar dalīšanu īpašuma tiesības netiek nodotas, bet gan tikai noteikti nozīmētas tās daļas, kurās katram dalībniekam jau piederējušas, kā uz to taisni bija aizradījis Kr. Sen. Apv. sapulces 1911. g. lēmums № 35, uz kuru atsaucas pats zemes grām. nod. priekšnieks savā lēmumā; 3) ka pie tam nemaz nekrit svarā, kādā veidā un uz kāda pamata starp vairākiem līdzīpašniekiem bija nodibinājies līdzīpašums; sadalīšanas vai atdalīšanas jēdziens nemaz neatkarājas no tā, vai līdzīpašums nodibinājies taisni uz kopējam mantošanas tiesībām un vai līdzīpašnieki būtu taisni līdzmantinieki; jo mazāk tam ir nozīmē no privātlikuma viedokļa resp. no Latvijas Baltijas daļā spēkā esošo civilprocesa likumu viedokļa, pēc kuriem dalīšanas kārtība (Civ. proc. lik. 2024. sek. p.) piemērojama netikvien mantojuma dalīšanai (kā pēc CPN 1409. sek. p.), bet visu veidu kopējo mantu dalīšanas kārtību (CPN 2029. p.); 4) ka tāpēc Nodokļ. nolik. 235. p. kāds kā fiskāla likuma noteikums nav paplašināti tulkojams, nav attiecinams uz nekustamas mantas pāreju ar dalīšanas līgumu; izņēmumu varētu pielaist tikai tad, ja zem dalīšanas līguma segas būtu domāts apiet nodokļu likumu, lai izvairītos no nodokļu samaksāšanas; bet šāds kontrahentu nolūks būtu sevišķi jāpierāda sakarā ar katra konkrēta gadījuma apstākļiem; kā tāda simulatīva līguma piemēru Kr. Senāts, augšā aprādītā lēmumā, pieved, kad īpašnieks pārdod niecīgu ideālu daļu savā nekustamā mantā un tad, zem dalīšanas līguma segas, nodod pircējam pārejo daļu (sk. arī Sen. CKD 29./1659.); tomēr runā stāvošā gadījumā

nedz zemes grām. nod. priekšnieks, nedz apgabaltiesa neaizrāda uz apspriežamā dalīšanas līguma simulatīvo raksturu; 5) ka tādā kārtā apgabaltiesa, piekritot zemes grām. nod. priekšnieka lēmumam, ar kuru tas nav pieņēmis apstiprināšanai zemes grāmatās runā stāvošo dalīšanas līgumu aiz tā iemesla, ka par to nav samaksāts atsavināšanas nodoklis, pārkāpusi Nod. nol. 235. p., CPN 181., 196. (129., 142.) p., kādēļ apgabaltiesas lēmums atceļams. Senāts nolēmj: Rīgas apgabaltiesas 1929. g. 16. janvāra lēmumu, Nod. nolik. 235. p., CPN 181., 196. (129., 142.) p. pārkāpumu dēļ, atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā tiesas sastāvā.

74. 1930. g. 28. oktobrī. Andreja. Pētera. Jēkaba un Grietas Ozoliņu pilnvarnieka zv. adv. J. Vāgnera lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu mir. Ādama Ozoliņa mantojuma dalīšanas lietā. (L. № 523.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors O. Ozoliņš;

Nemot vērā: 1) ka Tiesu palāta, pārgrozot apgabaltiesas spriedumu, piešķirusi mājas dabā Jorenam Ozoliņam aiz tā iemesla: a) ka viņš atzistams par vecāko viriešu kārtas mantinieku pēc Andreja Ozoliņa; b) ka Andreja Ozoliņa tiesība paturēt dabā māju atkrit, jo nav pierādīts, ka viņš būtu Latvijas pilsonis; c) ka ārvalstu pilsoņiem gan ir vispārīga mantošanas spēja, bet tiem ar speciālu likumu atņemta tā speciāla iegūšanas spēja (Erwerbsfähigkeit) uz lauku nekustamiem īpašumiem, kuru prezumē Kurz. zemn. lik. 122. un 123. p.; 2) ka Kurz. zemn. lik. 122. un 123. p. izteic vispārējo principu par viriešu kārtas mantinieku (asinsradinieku) priekšrocību paturēt mantojumā ietilpstošo nekustamu mantu daļā, kāds noteikums izskaidrojams ar likumdevēja vēlēšanos, lai šī manta paliktu mantojuma devēja cilti (Sen. spried. 28./1061.); tas mantinieks, kuram kā mājāsaimniekam pienākas pašas mājas, saņem kā „praecipuum“ ēkas, neierēķinot tās māju novērtējumā, kuram bez tam jābūt mērenam (Sen. spried. 25./21.; 26./355.); vispārī šo noteikumu mērķis ir nodibināt, no vienas puses, mantinieku rindu (Rangfolge) mājas pārņemšanai dabā

(Naturalbesitz) no otras puses, tādu stāvokli, lai māju pārņemšana nebūtu saistīta ar lielām grūtībām (sal. Erdmann, III, 487., 493. lpp.); konstatējot, ka Kurz. zemn. lik. 122., 123. p. paredzētās priekšrocības saistās nevis ar vecāko viriešu kārtas mantinieku kā tādu, bet ar mājas saņēmēju dabu, tiesa pareizi izpratusi minēto likumu saturu; 3) ka nodibinot to apstākli, ka ar speciālu likumu (Lkr. 1927. g. 92) ārvalstu pilsoņiem ir aizliegts iegūt uz laukiem nekustamu mantu, bet ja tāda uz viņiem pāriet mantošanas ceļā, tad tā jālikvidē labprātīgi vai piespiedu kārtā pusotra gados, un konstatējot, ka likvidēšanas nolūkam ārvalstniekam pieļautās provizoriskās valdīšanas tiesības nav pielīdzināmas tai valdīšanai (Naturalbesitz), kas domāta Kurz. zemn. lik. 122. un 123. p., tiesa varēja nākt pie slēdziena, ka šo pantu kārtībā par mājas ieguvēju dabā var būt vienīgi Latvijas pilsonis, un ka tādēļ Andrejs Ozoliņš kā ārvalstnieks no mantinieku — mājas pārņēmēju — rindas atkrit; pretēji kasācijas iesniedzēju domām, tiesa nav atpēmusi Andrejam Ozoliņam, kā vecākam mantiniekam, kādas jau piešķirtas priekšrocības, jo vispārī priekšrocības, par kurām runā kasācijas iesniedzēji, rodas tikai pašā dalīšanas momentā kā atvieglojums mājas pārņēmējam dabā; ar to atkrit visi apcerējumi, kas pievesti kasācijas sūdzības 3. punktā; 4) ka nodibinot lietas apstākļus, ka Andrejs Ozoliņš jau 1913. g. aizbēdzis uz Ameriku un no tā laika dzimtenē nav atgriezies un Latvijas pavalstniecību nav pieprasījis, tiesa nākusi pie pareiza slēdziena, ka Andrejs Ozoliņš nav Latvijas pilsonis un tādēļ pielīdzināms ārvalstniekam; ar to atkrit kasācijas sūdzības iesniedzēju aizrādījums kasācijas sūdzības 2. punktā; 5) ka tādā kārtā Tiesu palāta savā spriedumā nav pieļaidusi kasācijas sūdzībā aprādīto likumu pārkāpumus un iesniegtā kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēma; Andreja, Pētera, Jāņa, Jēkaba un Grietas Ozoliņu pilnvarnieka zv. adv. J. Vāgnera kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

75. 1930. g. 28. martā. Kārļa Puriņa pilnvarnieka zv. adv. pal. T. Dobržinska

lūgums atceļt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Kārļa Puriņa prasībā pret Rīgas Biržas komiteju un Rīgas Biržas komitejas pilnvarnieka zv. adv. G. Rīzenkampja paskaidrojums. (L. № 590.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Nemot vērā: 1) ka Senāta CKD jau paskaidrojis (26./199.): a) ka, no vienas puses, gan nav spēkā darba devēja un darbaņēmēja vienošanās par kādu paaugšālu algu, kas aptver atalgojumu kā par normālo darba laiku, tā arī par virsstundām, jo šāda aiga nav piemērota likuma par darba laiku paredzētai iedalīšanai normālā un virsstundu darbos, t. i. nenoteicot pamatalgu un virsstundu atalgojumu, un b) ka no tā tomēr neizriet, ka minētais paaugšālais atalgojums būtu uzskatāms taisni par pamatalgu, kā tādu, t. i. tikai par 8 stundām, un ka strādniekam būtu tiesība, bez un virs šīs summas, pieprasīt vēl sevišķu atalgojumu par virsstundām strādnieka aprādītos apmēros; tiesai katrā konkrētā gadījumā jānosaka kopējais faktiskais darba laiks dienā, noteicot šo laiku darba stundās un attiecinot uz šo kopējo dienas darba laiku norunāto algas summu, aprēķinot caurmērā stundu atalgojumu; dabūjamais caurmēra stundas atalgojums piemērojams pirmajām 8 nostrādātām stundām kā normāla darba laika atalgojums, katras vairākas, t. i. 8 stundu pārsniedzošas stundas, atalgojamas ne pēc dabūtā caurmēra stundas atalgojuma, bet kā virsstundas pēc likuma 17. p. paredzētām normām; 2) ka apgabaltiesa konkrētā lietā aprēķinājusi prasītājam pienākošos atbildību par virsstundām pilnīgi saskaņā ar pievestiem principiem, kādēļ prasītāja par šo spriedumu iesniegtā kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēma; Kārļa Puriņa pilnvarnieka zv. adv. pal. Dobržinska kasācijas sūdzību, uz CPN 283. (186.) p. pamata, atstāt bez ievēribas.

76. 1930. g. 27. martā. Latvijas Dzelzceļu virsvaldes priekšstāvja juriskonsulta pal. T. Bramaga lūgums atceļt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Nikolaja Ivanova prasībā pret Latvijas Dzelzceļu virsvaldi. (L. № 591.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka saskaņā ar apgabaltiesas konstatējumu, starp partiem noslēgtais līgums (§ 5) piešķir dzelzceļam tiesību „pēc noteiktā laika piegādāto materiālu nepieņemt”; šai gadījumā, t. i. ja dzelzceļš materiālu nepieņem, proti, izlietojot ar 5. § viņam piešķirto tiesību vienpusīgi atkāpties no līguma, tad dzelzceļiem tiesība noteiktā laikā nepiegādātos materiālus iepirkt citur par cenām, par kādām tie dabūjami, paziņojot par to iepriekš piegādātajam (7. §); bet pēc 6. § soda nauda piegādātajam jāmaksā katrā ziņā, vai nu dzelzceļš pieņem novēloto piegādājumu, vai to nepieņem; 2) ka tomēr runā stāvošā gadījumā, kā nenoliedz atbildētāja, viņa pieņemusi prasītāja ar nokavējumu piegādāto materiālu; tā tad atbildētāja taisni nav izlietojusi atkāpšanās tiesības, bet uzturējusi līgumu; ja nu atbildētāja uzturējusi līgumu, tad viņai šis līgums arī ir jāizpilda (priv. lik. 3209. p.), un tāpēc viņai ir jāmaksā taisni šai līgumā paredzētās cenas; bet atbildētājai nav tiesības līgumā paredzētās cenas vienpusīgi samazināt; pie tam nemaz nekrit svarā, vai atbildētājai bijis iespējams to pašu materiālu sagādāt no citiem piegādātājiem par zemāku nekā norunāto cenu; tam būtu nozīme tikai tad, ja atbildētāja būtu izlietojusi viņai ar līgumu (5., 7. §) piešķirtās tiesības, vienpusīgi atkāpties no līguma, vai ja atbildētāja ar nokavējumu piegādāto materiālu būtu pieņēmusi pēc zemākas pret norunāto — cenas (arg. priv. lik. 3330. p.), bet atbildētāja šai gadījumā tā nebija rīkojusies; 3) ka par to, ka „novēlotā papes partija pieņemta pēc tirgus cenām”, atbildētāja runā pirmo reizi kasācijas sūdzībā, kādēļ vien šāds viņas aizrādījums nav Senātā vērā ņemams; 4) ka nākot pie tādiem pašiem slēdzieniem un uz šī pamata apmierinot prasību, apgabaltiesa nav likumu pārkāpusi, kādēļ atbildētājas kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Senāts nolēma: Latvijas Dzelzceļu virsvaldes pārstāvja juriskonsulta pal. Brāmaņa kasācijas sūdzību, uz CPN 283. (186.) p. pamata, atstāt bez ievēribas.

77. 1930. g. 28. martā. Latvijas bankas pilnvarnieka zv. adv. E. Šēnfelda lūgums atcelt Latgales apgabaltiesas spriedumu Antona Jāņa d. Polaka prasībā pret Viktoru Mežajevu, Viktoru Burgu, Latvijas Mazsaimnieku Ekonomisko sabiedrību un Latvijas banku. (L. № 601.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Nemot vērā: 1) ka prasītājs lūdz strīdus vekseli, kuŗu atbildētāja Latvijas banka likusi protestēt un nodevusi tiesu izpildītājam piedzišanai, atzīt par apmaksātu, atsvabinot no tiesu izpildītāja aprakstīto prasītāja mantu; 2) ka apgabaltiesa šo prasību apmierinājusi, atzīstot par pierādītu, ka prasītājs (vekseļa devējs) vekseļa parādu samaksājis iepriekšējai vekseļa turētājai, Latvijas mazsaimnieku ekonomiskai sabiedrībai; šo spriedumu pārsūdzējusi vienīgi atbildētāja Latvijas banka; 3) ka apgabaltiesa nenoliedz, ka atbildētāja Latvijas banka uzskatāma par vekseļa pareizo turētāju (Veks. nolik. 23. p.), kuŗai pieder visas no vekseļa izrietošās tiesības pilnīgi neatkarīgi no iepriekšējā pārdevēja tiesībām (24. p.); 4) ka tādos apstākļos un ņemot vērā, ka uz vekseļa nav Veks. nol. 46. pantā aprādītais paraksts par samaksas saņemšanu, prasītājs nevar aizstāvēties pret Latvijas banku (attiecībā uz kuru prasītājs pat neapgalvo, ka viņa būtu rīkojusies ļaunprātīgi) ar ierunu par vekseļa samaksu iepriekšējai vekseļa turētājai, kadu ierunu viņš var celt tikai pret pēdējo (Veks. nolik. 33. p.); 5) ka tadā kartā apgabaltiesa, apmierinot prasību attiecībā uz atbildētāju Latvijas banku, pārkāpusi Veks. nolik. 33. p., kādēļ viņas spriedums nav atstājams spēkā, neielaižoties citu kasācijas sūdzībā pievesto sprieduma atcelšanas iemeslu pārbaudīšanā. Senāts nolēma: Latgales apgabaltiesas 1928. g. 20. jūnija spriedumu atcelt Veks. nolik. 33. p. pārkāpuma dēļ un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citu tiesnešu sastāvā.

78. 1930. g. 27. martā. Bernarda Pētera d. Circaņa mantas aizbildnības pilnvarnieka zv. adv. D. Hibšmaņa lūgums atcelt Latgales apgabaltiesas spriedumu

bezvēsts promesošā Bernarda Pētera d. Circana (arī Circanovs un Circiņš) mantas aizbildņu Staņislava Antona d. Circana un Jāzepa Franča d. Circana prasībā pret Bernardu Ādama d. Zupe u. c. (L. № 603.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Pētersons.

Nemot vērā: 1) ka apgabaltiesa gan nepareizi nosauca runā stāvošo nomas līgumu par simulatīvu, jo apgabaltiesa neaizrāda, kāds īsti cits līgums slēptos zem šī nomas līguma; īstenībā šai gadījumā varētu runāt tikai par fiktīvu līgumu, kas noslēgts vienīgi skata dēļ, bet kas nav domāts kontrahentu faktisko attiecību grozīšanai (Senāta CKD spried. kraj. 22./45.); 2) ka tomēr šāda apgabaltiesas pieļautā kļūda līguma rakstura apzīmējuma (nosaucot līgumu par simulatīvu, bet ne par fiktīvu), nevar pati par sevi novest pie apgabaltiesas sprieduma atcelšanas, jo, gala slēdziena ziņā, apgabaltiesa pareizi nav nomas līgumam piešķirusi likumīgu spēku, atrodot aiz viņas pievestiem iemesliem, ka partu griba nav tikusi vērsta uz nomas attiecību nodibināšanu starp partijām, bet gan vienīgi uz runā stāvošo zemes atsavināšanu atbildētājiem ar aizpārdošanas līgumu, kontrahenti domājuši pārvērst par galīgu un formālu līgumu, kādā nolūkā prasītāja izdevusi trešai personai attiecīgo pilnvaru; 3) ka tāpēc vispirms atkrit prasītājas paskaidrojumi viņas kasācijas sūdzības I. un 2. punktā, kurās viņa apgabaltiesas spriedumu atrod par atceļamu aiz tā iemesla, ka nomas līgumu apgabaltiesa nepareizi nosaukusi par „simulatīvu”; 4) ka apgabaltiesas slēdziens par līguma fiktīvu raksturu (tāpat arī par līguma simulatīvu raksturu) attiecas uz lietas faktisko pusī un nav tāpēc pārbaudāms kasācijas kārtībā (Senāta CKD spried. kraj. 23./45.); 5) ka tā tad atkrit arī prasītājas paskaidrojumi viņas kasācijas sūdzībā, kuros tā apstrīd apgabaltiesas slēdziena pareizību pēc būtības par to, ka kontrahenti, slēdzot runā stāvošo nomas līgumu, īstenībā nav domājuši nodibināt nomas attiecības; 6) ka apgabaltiesa, ievērojot, ka prasītāja neapstrīd atbildētāju valdīšanas aktu kā tādu un valdīšanas līgumu, yārēja no pievestiem saviem slēdzieniem nākt pie sava gala slēdziena par to, ka atbildē-

tāji valdījuši strīdus zemi kā īpašnieki iesēdējumam prasāmā laikā; atzīstot tā tad atbildētāju personā visu iesēdējumu priekšnoteikumus, apgabaltiesai bija pietiekošs iemesls prasību atraidīt uz tā pamata, ka atbildētāji strīdus zemi ieguvuši ar iesēdējumu; 7) ka prasītājai nav tiesības pārņemt apgabaltiesai, ka tā neesot pievedusi visu atbildētāju uzdotos lieciniekus, bet tikai vienu pašu; prasītāja pat neapgalvo, ka pārējie atbildētāju uzdotie liecinieki būtu apliecinājuši pretējo, vai vispār būtu kāda pretruna liecībās; 8) ka tādā kārtā apgabaltiesa nav prasītājas kasācijas sūdzībā pievestos likumus pārķūpusi, kādēļ viņas kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: bezvēsts promesošā Bernarda Circana mantības aizbildnības pilnvarnieka zv. adv. Hibšmaņa kasācijas sūdzību, uz CPN 283. (86.) p. pamata, atstāt bez ievēribas.

79. 1930. g. 28. martā. Annas Nelsbach lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Ādolda Holcšūera prasībā pret Annu Nelsbach. (L. № 604.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Nemot vērā: 1) ka, pēc apgabaltiesas konstatējuma, atbildētājai Rīgas jūrmalā piederēja uzņēmums, kuŗu apzīmē ar nosaukumu „pansija”, kuŗā viņa (pēc sava rūpala) uzņēma viesus gan uz visu vasaras sezonas laiku (starp tiem arī prasītāju), gan uz īsākiem termiņiem, apgādājot tos par atbildzību ar iekārtotām dzīvošanai telpām, apkalpošanu, apgaismošanu un uzturu; 2) ka uz šī konstatējuma pamata apgabaltiesa varēja atzīt atbildētāju nevis par namsaimnieku priv. lik. 3826. panta, bet gan par viesnīcnieku priv. lik. 3817. panta nozīmē, uz kuŗu gulstas 3817. sek. p. aprādītā atbildība par viesu ienestām lietām; pretēji atbildētājas aizrādījumam, nav izšķirošas nozīmes tam jautājumam, vai prasītājs būtu atzīstams taisni par ceļinieku; to atzinusi jau līdzšinējā tiesu prakse (sk. Cvingmaņa spried. kraj. VIII № 1576) un uz to norāda arī priv. lik. 3817. sek. p. avoti, kuŗi definējot viesnīcnieka jēdzienu (L. I. § 5. D. nautae,

cauponēs, stabular etc. IV, 9), saprot ar viņiem personas, kuŗas pēc sava rūpala izlieto viesnicu, neuzsverot nemaz, ka šai izlietošanai obligātoriski vajadzētu taini celiņnieku uzņēšana viesnicā; uz to, beigās, norāda arī priv. lik. 3817. p. krievu teksts, kas runā nevis tikai par celiņniekiem, bet vispār par viesiem (šim krievu tekstam, kā to paskaidrojis Senata CKD 27./13., ir gan tikai blakus nozīme, bet konkrētā gadījumā tas, nestāvot tiešā pretrunā ar vācu tekstu, ņemams vērā un uzskatāms kā 3817. p. (vācu teksta) tuvāks paskaidrojums); nav izšķirošas nozīmes arī tam apstāklim, ka atbildētāja turējusi nevis viesnicu (šā vārda striktā nozīmē), bet pansionu, jo atbildētājas uzņēmums, kā to raksturo apgabaltiesa, atzīstams — no priv. lik. 3817. p. viedokļa — par analoģu viesnicai, jo kalpo tiem pašiem mērķiem, par kuŗiem runā 3817. p.; 3) ka, pretēji atbildētājas aizrādījumam viņas kasācijas sūdzībā, apgabaltiesa gan atzinusi par pierādītu kā prasītāja mantu ienesānu pansionā, tā arī šo mantu zādības faktu: šie apgabaltiesas atzinumi attiecas uz lietas faktisko pusi un tādēļ nav pārbaudāmi kasācijas kārtībā, ar ko atkrit visi atbildētājas pret šiem slēdzieniem vērstie paskaidrojumi; apgabaltiesa arī pareizi atzinusi, ka atbildētājai bijis jāpierāda priv. lik. 3821. p. aprādītie apstākļi, kuŗi atbildētāju atsvabinātu no atbildības (šādas pierādījumus atbildētāja, pēc apgabaltiesas konstatejuma, nav pienesusi); 4) ka apgabaltiesa, konstatējot, ka prasītājs pansionā ienesis prasības lūgumā minētās mantas, atzinusi no prasītāja pieprasīto atlīdzību Ls 400 par nepārspīlētu, kādā apmērā prasību arī apmierinājusī; šo apgabaltiesas slēdzienu (par visu ienesēto mantu kopvērtību) kasācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd, bet apstrīd vienīgi apgabaltiesas blakus motīvu, ka jau divu minēto uzvalku vērtība vien iztaisa aprādīto summu, kādam apgabaltiesas slēdzienam nav izšķirošas nozīmes; 5) ka tādā kārtā apgabaltiesa nav pārkāpusi atbildētājas pievestos likumus, kādēļ viņas kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: Annas Nelsbach kasācijas sūdzību, uz CPN 283. (186.) p. pamata, atstāt bez ievēribas.

80. 1930. g. 27. martā. Hermaņa Bērziņa lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Hermaņa Bērziņa prasība pret Nikolaju Persidski. (L. № 628.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka 1923. g. 17. marta likums par agrāko līgumu un parādu nokārtošanu attiecināms arī uz ilggadīgiem nomas līgumiem, kaut arī tajā (I p. 2. d.) nav vairs 1920. g. 18. marta likuma 4. p. 2. d. paredzētā sevišķā aizrādījuma, ka tas attiecas arī uz „rentēm”; istenība, 1923. g. 17. marta likums nekādu izņēmumu attiecībā uz ilggadīgiem nomas līgumiem neparedz; 2) ka tāpēc apgabaltiesai bija pietiekošs iemesls tagadējam nomas līgumam piemērot 1923. g. 17. marta likumā paredzēto normu, pēc kuŗas 1½ kr. rubļa pielīdzināms 0,02 latam, t. i. 2 sant.; 3) ka apgabaltiesa nemaz nenoliedz, ka 1922. g. 3. maija likums par ilggadīgo nomas līguma normām (Lkr. 91) nebūtu piemērojams tagadējam nomas līgumam, un proti, jau tāpēc vien, ka prasītājs nav ievērojis tajā likuma paredzēto termiņu; tāpēc atkrit prasītāja paskaidrojumi viņa kasācijas sūdzībā, kuŗos viņš vēl sevišķi pastrīpo šī likuma nepiemērojamību izspriežamā lietā; 4) ka tāda kārtā apgabaltiesa nav pārkāpusi prasītāja pievestos likumus, kādēļ viņa kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: Hermaņa Bērziņa kasācijas sūdzību, uz CPN 283. (186.) p. pamata, atstāt bez ievēribas.

81. 1930. g. 28. martā. Hirša Levinu pilnvarnieka zv. adv. pal. M. Grajevskā lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Vasilija Nikitina, Jāņa Moisejeva, Gabriēļa Vasiljeva, Ādolfa Ģinko, Andreja Anuškova, Emeljana Stepanova un Korņilija Stepanova prasība pret Hiršu Levinu. (L. № 630.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Nemot vērā: 1) ka, pretēji kasācijas sūdzības iesniedzēja aizrādījumam „CPN 196. (142.), 711. p. lietotās frāzes „aizrādījumi uz likumu” nav saprotami tā, ka tiesai būtu katrā ziņā jāatsaucas uz noteiktiem likuma pantiem; pilnīgi pietiek, ja tiesas